

Dózsa György Művelődési Otthon

Isaszeg, Dózsa György. u. 2. tel: 28/582-055; fax: 28/582-056
 isaszegmuvothton@citromail.hu; web: www.dozsamuvothton.atw.hu

Tervezett programkínálat:

- Június 7.* Esküvő
Június 14. Klapka György Általános Iskola és AMI kiállítás és évzáró
Június 15. Klapka György Általános Iskola és AMI táncos és színjátszó tagozatainak évzárója
Június 16-20. **Nyári szüneti tábor** (részletes program a plakátokon)
Június 23-27. **Nyári szüneti bentlakásos tánc tábor** (részletes program a plakátokon)
Június 21. 18.00-22.00 Tini-buli

Csoportjaink vendégszereplései:

- Június 1.* Budapest, Nemzeti Vágta (Csata Táncegyüttes)
Június 14. Kistarcsa, Pannónia Fesztivál (Csata Táncegyüttes)
Június 21. Budapest, Duna Karnevál (Csata Táncegyüttes)
Június 24. Szent Iván éj – az Isaszegi Művészeti Alapítvány kertjében (Gaudium Carminis Kamarakórus)

Szolgáltatások:

- Június 2.* 18.00 KRESZ tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás!
Június 9. 11.00-13.00 A.S.A ügyfélszolgálat a Művelődési Otthon előterében.

Kiállítások:

- Június 9-től* Klapka György Általános Iskola és AMI kiállítása

Júliusi előzetes:

- Július 5.* Tini-buli
Július 12. Babaruha börze Jelentkezés: Laci Anna (20/391-6683)
Július 14 – augusztus 3-ig a Dózsa György Művelődési Otthon zárva tart.

Tanfolyamok melyekre szeretettel várjuk az érdeklődőket!

- **Társastánc** tanfolyam felnőtteknek csütörtökönként 19.30-21.00-ig. Standard és latin amerikai táncok tanítása. Oktató: Vojt Zsanett
- **Gyöngyészter készítő klub** minden páros hét pénteken 18.00-20.00-ig.
- **Baba-mama klub** hétfőnként 10.00-12.00-ig. Júniusban a klubban diafilmvetítés lesz.
- **Zenebölcsi – zenés, játékos, mesés foglalkozások** péntekenként 10.00-10.30-ig Orosz Csaba zenetanárral. (6 hónapostól 3 éves korig, minimum 10 fővel, részvételi díj: 2500 Ft/hó – 4 alkalom. Testvéreknek kedvezmény, szülőknek, kísérőknek ingyenes. Folyamatos csatlakozási lehetőség, előzetes jelentkezéssel: **06-30-648-45-12 / csabaorosz@yahoo.com**)
- **Tipegő Topogó** Babáknak Mamáknak Benedek Krisztina néptáncpedagógussal. Ölbéli mondókák, népi játékok, dalok és táncok tanítása. (Minimum 15 fővel, részvételi díj: 700 Ft 1 felnőtt + 1 gyerek/alkalom, 900 Ft 1 felnőtt + 2 gyerek/alkalom. Jelentkezésüket várjuk a Dózsa György Művelődési Otthonban.)

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

TARTALOM

Programajánló	2
Aliz néni, agyféltekék, képernyő	3
Közéleti arcképcsarnok 12.	
Kovács Károly és Kónya József	
önkormányzati képviselők	4-6
Városi Gyermeknap	7
Ráday Kultúra és Bor Ünnepe	8-9
Amatőr képzőművészek	
a Ráday-kastélyban	9
Elindulok az életbe	
Beszélgetés Bogdán Anikóval	10-11
Életre szóló ének	11
Események a Szemerében	12
Újabb Kistáltos sikerek	13
A Harmatcsepp péceli helyezettjei	13
Pécelről Pekingbe Roburral	
Péceliek expedíciója az olimpiára	14-15
Mindenki Gyermeknapja	
a Millenáris Parkban	16
115 éve halt meg	
Erkel Ferenc zeneszerző	17
Világművészet 1024	
négyzetcentiméteren	17
55 éves a Fáy Iskola	18
Virágok ékesítsék kertünket!	19
Pécelen a Fáy fái alatt	19
A klubban történt	20
Befejeződött a nonprofit	
szervezetek képzése	21
Az ESE 19 éve képekben	22-23
A Városliget története	24
66 éves elképzelés: M0	25
Receptötletező	26
Május elseje a Hősök terén	26
Jó tudni!	26-27

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 260 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, †Cser László, Cserepes Timea, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Fábrián Lászlóné, Hídvéghy Margit (fotó), Ivánkovics Zoltán, Némethy Mária, Parajdi Olga, Szabó Zoltán, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmaért egy személyben az írója a felelős. • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: (36)30/636-0336 • Nyomdai előkészítés: Bezák Tibor, telefon: (36)20/269-7055 • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemány Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Aliz néni, agyféltekék, képernyő

Mostanában gyakran gondolok Aliz nénire. Mindhárom gyermekemet tanította, igaz, a legkisebbnek már „csak” napközis tanító nénije volt. A legszebb történetem mégis ebből az időszakból van. A legelső szülői értekezleten a délelőttös tanító néni, lelkes, aranyos, nagyon a lelkünkre kötötte, hogy kísérjük figyelemmel gyermekünk iskolai munkáját, ellenőrizzük, hogyan halad, törődünk az írással, olvasással, számolással. A tanító néni után Aliz néni következett.

– Jaj, én annyira örülök, hogy egy ilyen kedves, lelkes, aranyos kollégánál mellett dolgozhatok! Mindenben egyet értek veled, de tennék egy apró kiegészítést. Még véletlenül se ellenőrizzék az írást, az olvasást, a számolást. Arra itt vagyok én. De kérem, beszéljessenek, játsszanak a gyerekekkel! Szánjanak rá időt! Vonják be a vacsorakészítésbe! Dolgozzanak együtt a konyhában még akkor is, ha úgy lassabban megy! Meglátják, írni, olvasni, számolni is hamarabb megtanul az a gyerek, aki azt érzi, hogy ő fontos. Hogy ő a fontos, és nem az, hogyan teljesít az iskolában.

A másik, amire gyakran gondolok mostanában, Hámosi József agykutató professzor úr előadása a Szemere iskolában. Bal félteke, jobb félteke, homloklebeny. Ugyanazt mondta, csak tudományos köntösben, mint Aliz néni. Ha csak a gyerek iskolai teljesítményét tartjuk szem előtt, nem fejlesztjük a féltekéket és a homloklebenyt egyenletesen, az nem jó. Igazán jól teljesíteni az a gyerek tud, aki érzelmileg is fejlődik. Döntőképes felnőtté is csak az válhat, akit szeretettel vesznek körül, tiszta forrásból fakadó művészetekkel, zenével táplálnak. Csudák csudájára a racionalitást igénylő képességek is így fejlődnek a legjobban.

A harmadik, amire egyre többet gondolok, a közelgő vakáció. Mi történik a nyáron? Vajon szánunk-e majd elég időt a gyerekeinkre, unokáinkra? Vagy esetleg hagyjuk, hogy több órát üljenek különböző képernyők előtt? Leköti, érdekli őket, tudom. Mi megnyugszunk. Annyi szépet és jót tanulhat onnan, és csak nem leszünk olyan maradiak, hogy ebben korlátozzuk? Szerintem kötelességünk a „maradiság”! Semmi sem tudja olyan aránytalanul „fejlesztetni” a féltekéket és a homloklebenyt, olyan negatívan hatni az érzelmi fejlődésre, mint éppen a képernyő.

Néhány éve egy anyukának azt tanácsoltam, ne engedje hatodikos lányát egyedül szörfözni az interneten. Anyuka azt felelte, ő megbízik a lányában. A bizalom szép dolog. Én sem a kislány iránt voltam bizalmatlan, hanem az interneten található tartalmak iránt. Egyszer a karácsonyi iskolaújságba kerestem anyagot a világhálón, beírtam a keresőbe két ide vonatkozó szót, és gusztustalan, izléstelen, méltatlan dolgot hozott elő a gép. De ha megüszszük a szörnyűségeket, akkor is érdemes felfigyelnünk Roska Tamás világhírű agykutatónk megállapítására.

„Aki napi egy óránál többet internetezik, annak nincs ideje gondolkodni. Az internet nagyszerű dolog, de a számítógépen való csüngés szellemi kábítószer. Ha valakinek nincs ideje önálló gondolkodásra, kiszolgáltatott helyzetbe kerül. Az önálló gondolatok nélküli ember függővé válik, szellemileg elszorvad. Az elmélkedés az aktív életmód elengedhetetlen kelléke. Én csöndkúrákat tartanék.”

A számítógépes játékok is sok veszélyt hordoznak. Játékszenvedély alakulhat ki a gyerekekben, elmagányosodhat, és egyes játékok agresszív hatásai is károsak lehetnek.

Aztán a másik képernyő, a tévé és a filmek. A gyerekek szeretik, élvezik. Csakhogy nem mindegy, mit néznek és mennyi ideig. Varga Tamás nevelésméleti szakember azt tanácsolja:

„Tévézzen együtt gyermekeddel” ugyanis: *„A filmek, sorozatok és a híradó műsorok is komplex hatásokat gyakorolnak a szocializációra. Ezek közül elsőként talán az agresszió gerjesztő hatása emelendő ki.*

Egy-egy műsor, film megtekintése után annak tartalmát érdemes megbeszélni, magyarázatot adni a gyermek számára – aki ezt valószínűleg igényli is. Ezáltal rászoktathatjuk az ún. »kritikus tévzésre«, ami egy szemléletet nyújt, egy segítséget a műsorok valóságtartalmának felméréséhez, értékrendünk és kultúránk nem kívánatos elemektől való védelméhez.”

Merthogy: *„Az erőszakos cselekmények látszólagos veszélytelensége is hamis képzetet kelthet. A gyerekeknek készített rajzfilmekben a szereplők felrobbanásuk, kilapulásuk stb. után is felkelnek, a filmekben pedig a lövéseknek csak kis hányada ér célba. A halál bemutatása így hiányzik, nem ismerhető fel, hogy ezek a cselekedetek ide is vezethetnek.”*

Ezek a rajzfilmek nemcsak a nevelésméleti szakember, de Ranschburg Jenő pszichológus szerint is rendkívül ártalmasak, növelik az agressziót és az érzéketlenséget. Mi talán azt gondoljuk, ez túlzás! De gondoljunk csak bele, gyerekünk vagy a filmkészítők érdeke, hogy széles tömegek oda legyenek kötve a filmekhez? Ki húz ebből hasznot? Talán mégsem véletlen, hogy egyre többet hallunk agresszív gyerekekről.

És a középiskolások? Velük is ülünk le a filmet nézni? Bizony, bizony. Ez a korosztály is kedveli az erőszakos filmeket, de az erotikus tartalmúakat is. Ez utóbbiakról Varga Tamás így ír: *„A nemiséget megjelenítő médiatermékek szorongást is okozhatnak, hiszen szereplőik általában különlegesen jó megjelenésűek, rendkívüli szexuális teljesítménnyel bírnak. Ez pedig gátló hatást kelthet, rombolhatja az önértékelést. Az erőszakhoz hasonlóan itt is kockázati tényező az elfásulás. Aminek egyenes következménye a pornográfia eldurvulásának, ahol a normális emberi érzelmekhez kapcsolódó elemeknek nyomát sem találjuk.”* Ha azt szeretnénk, hogy fiataljaink egészséges önbizalommal és stabil erkölcsi értékrenddel bírják, boldog emberek legyenek, akkor nem szabad lebecsülnünk ezt a veszélyt sem. Tegyük tehát a filmnézést vonzó családi programmá. Vannak kiváló filmek, amelyeket az egész család élvezhet, megbeszélhet. A tizenévesek gondolatai nagyon izgalmasak. Nehezen kezelhető korosztály, de szükséges velük is sokat foglalkozni. Őket is a szeretet építi.

Mit is mondott Aliz néni? Szánjunk időt a gyermekeinkre! Az kevés, ha azt mondjuk: „Ne bámuld örökké a képernyőt!” Olyan napirendet kell kialakítanunk közösen, amibe bele sem fér a céltalan szörfözés, az állandó tévzés.

Ne bálványunk legyen a gyermekünk, akit lógó nyelvvel szolgálunk, miközben tétlenségre kárhozzatjuk. Tekintsük őt fontos, hasznos, önálló személyiségnek. Szeressük, és tápláljuk tiszta forrásból széppel, jóval, tanítsuk munkára, becsületre, erkölcsre, a természet szeretetére. Olvasson is az a gyerek, mert az olvasás fejleszti a fantáziát. Jó könyvekkel megszerethető az olvasás. Nagyon tudom ajánlani Lázár Ervin könyveit. A kisebbeknek mese, a nagyobbaknak filozófia, nekünk felnőtteknek feltölthetőség.

Aztán itt van még a mozgás. Foci, biciklizés, úszás, futás, kirándulás, kertészkedés, akármilyen. Ilyesmivel lehet családi program, és mindenkinek a javára válik.

Gyermekeinknek legyenek valódi barátai, akiket mi is ismerünk, ne ilyen-olyan internetes közösségekkel barátkozzanak. Egyes családi programjainkba vonjuk be a gyerekek barátait is.

Végül néhány kérdés a kételkedőknek. Ha hozok egy tányér csodálatosan vonzó, finomnak kinéző süteményt, és azt mondom: mérgezett, eszel belőle? Ugye, nem? És ha valamire azt mondom, szakemberek véleményével alátámasztva, hogy lelki mérgező, legyintesz? Ugye nem!

Tasnádi Katalin

Utóirat. Cikkem minden idézetét az interneten találtam.

Közéleti arcképcsarnok 12.

Kovács Károly és Kónya József önkormányzati képviselők

Tisztelt Olvasó! Tizenkettedik alkalommal olvashatja a helyi önkormányzat vezető tisztségviselőivel és a képviselőkkel készített sorozatot. Beszélgető partnereim most Kovács Károly és Kónya József képviselő urak. Kovács Károly a 8. számú választóközterületben a Fidesz „színeiben” győzött, Kónya úr pedig az MSZP listáról jutott a képviselő-testületbe. Érdekes beszélgetés elé nézünk, hiszen ideológiai, meggyőződésbeli különbségek lehetnek közöttük, de a város érdekében közös nevezőre kell kerülniük a problémák megoldása során.

Sz.Z.: Kezdjük a sort Kovács úrral! Nem tősgyökeres péceli, de elég régen él itt, hogy jól ismerje a várost, az itt élő emberek problémáit. Kérem, mondjon magáról néhány dolgot?

Kovács Károly (K.K.): 1995-ben költöztünk Pécelre, az Apáca-dombon építettünk. Közgazdász végzettségű vagyok, egy kereskedelmi vállalkozást vezetek, ezen kívül a feleségemmel egy könyvelő cégben együtt dolgozom. Két egyetemista lányom van az első házasságomból, a feleségem két fiút hozott, akik fiatal pályakezdők, és van egy közös fiunk, aki most fejezte be az általános iskolát. Úgy élek, mint a Pécelre betelepültek zöme, korán reggel elmegegyek itthonról, és este jövök haza. Számomra a képviselői munka is bonyolultabb.

Sz. Z.: Kónya úr! Ön Pécelen született, itt élt, minden ide köti, sikeres vállalkozó, nagyon sokan ismerik, de hátha tud néhány újdonsággal szolgálni saját magáról?

Kónya József (K.J.): Pécelen születtem, minden ide köt. Annyit voltam távol míg az iskoláimat végeztem, és a katonai szolgálatot töltöttem. Kezdetben Budapesten dolgoztam, 1990 óta vagyok egyéni vállalkozó, a vállalkozásom is helyben van. A munkám során és a napi ügyintézésnek kapcsán sok emberrel találkozom, az újonnan ide költözöttek közül is sokat ismerek. Három felnőtt gyermekem van, 22 és 35 év közötti fiúk, kettőjüket a munkája is ide köti, de mindhárman itt a városban laknak.

Sz.Z.: Kovács úr a 8. számú körzetben lett képviselő. Kérem, mutassa be körzetét! Ha jól tudom, ide tartozik a Csatári-dűlő is? Mi foglalkoztatja itt az embereket? Miben tér el ez a városrész a többitől?

K.K.: A körzet három részre tagolható, az egyik régi péceli résznek is mondható, a Maglódi út és a József Attila utca eleje, a másik az Apáca-domb valamint a Hajnal utca - Szőlőhegy utca - Napsugár út (ez a rész egy kicsit előbb népesült be mint az Apáca-domb) és a legújabb rész, a Csatári-dűlő. Mindhárom résznek közösek a problémái, az elavult infrastruktúra vagy az infrastruktúra hiánya. Mégis egymásra utalt a terület, mert az új beépítések a „rég” részeken át közelíthetők meg, sőt a további belterületbe vont területek (Csatári II.) is a jelenlegi rendkívül elavult „utakon” át közelíthetők meg, másrészt az új parcellázások magasabban fekszenek, így az ottani felszíni csapadékvíz a régebbi területeken vezethető át, noha a vízlevezetés ott sem megoldott. A megoldás a közös, egyidejű in-

Kovács Károly

tegrált fejlesztés. Ugyanilyen gondot jelent a gyalogjárda és a közvilágítás hiánya. Alkonyatkor hazagyalogolni balesetveszélyes, extrém kalandtúrának minősül. A Csatári-dűlő pedig egy külön „rémtörténet”, telkeket így belterületbe vonni majd parcellázni nem szabad, pedig itt a Kelő története ismétlődik. Ma már az alapvető közművekhez a csapadékvíz elvezetése, a gyalogjárda és a normális közút is hozzátartozik. A XXI. században tény, hogy az emberek gépkocsival járnak, ehhez azonban jó utak kelljenek. A telkek árában a közműfejlesztés is megfizették a vevők, de valahol a fejlesztési pénzek elvesztek. Nehezen várható el, hogy a lakosok újra több százezer forinttal járuljanak hozzá az útpépítéséhez, a városnak pedig nincs pénze, és belátható időn belül nem is lesz. Ezekről a területekről a városközpont, a vasútállomás, az üzletek, az orvosi rendelő csak gépkocsival közelíthető meg, kiadás eső után vagy nagyobb havazás esetén szinte reménytelen vállalkozás, maximum terepjáróval oldható meg.

Az emberek zöme igényes a környezetére, a portájára, ám a kapun kilépve rendtelenséggel, szeméttel, gazzal és kátyúval találkozik, ami a közterületek gazdátlanságának a következménye. A városnak gondoskodnia kell a közterületekről, a telektulajdonosoktól ezzel együtt le-

het elvárni a saját porta rendben tartását. Ezért is szükség lenne közterület-felügyeletre és a közterület folyamatos karbantartására.

Vannak olyan közszolgáltatások, amelyeket a városnak kell biztosítani, ezeket megfizetjük az adózásban, másokat pedig cégeknek, ilyen a MÁV és a Posta, itt a szolgáltatásért fizetünk, de úgy látom, hogy cserébe keveset kapunk. Sokan járnak vonattal, a vasútállomás és környéke kritikán aluli, nem lehet parkolni, jó érzésű ember nem szívesen megy be a váróterembe, ami össze van firkálva, dohányfüstös és bűzös. Bosszantó, hogy semmilyen rugalmasság nem tapasztalható, a Posta és a Hivatal nyitva tartása megegyezik a többség munkaidejével, így ügyintézés csak szabadság vagy szabadnap terhére oldható meg.

Sz.Z.: Kónya úr! Ön listán került be a testületbe. Miben különbözik egy listás képviselő egy egyéni képviselőtől? Mennyiben befolyásolja döntéseit a frakciófegyelem?

K.J.: A listás és az egyéni képviselő munkája két dologban tér el. Nincs körzete, így nem tart fogadó órát, és a választópolgárok nem fordulnak közvetlenül hozzá problémáikkal. A testületi munkában illetve a bizottságokban végzett tevékenységben nincs különbség. Mindannyian a köz szolgálatát vállaltuk, e szerint járunk el. A bizottsági munkában illetve a testület elé kerülő kérdésekben ugyanúgy érintenek az ügyek, legyen az útpépítés, közvilágítás, orvosi rendelő vagy egyebek, a városban vagy az egyes körzetekben élő emberek érdekeit nézzük.

A frakciófegyelem befolyásolja döntéseimet, hiszen én vagyok a frakcióvezető. Vannak olyan központi kérdések, amelyeket bizottsági vagy a testületi ülés előtt megtárgyal a frakció. Eddig még nem kellett olyan döntést hoznom, amely szembe ment volna a többség véleményével, tehát még nem kellett feladni a meggyőződésemet.

Sz.Z.: Kovács úr a Pénzügyi Bizottság elnöke. Talán Öntől pontosan megtudhatjuk azokat az tényeket, amelyek a város pénzügyi helyzetét jellemzik?

K.K.: A város pénzügyi helyzetéről pontosan a Hivatal pénzügyi vezetője tudna beszámolni, mert munkájánál fogva több információ áll rendelkezésére. Egy költségvetés, egy zárszámadás összesített adataiból ugyan lehet következtetni a gazdasági folyamatokra, az egyensúlyi állapotra, vagy annak hiányára, hirtelfelvételi kötelezettségre, csődveszélyre stb., de az ördög a részletekben lakozik. Azt tudom,

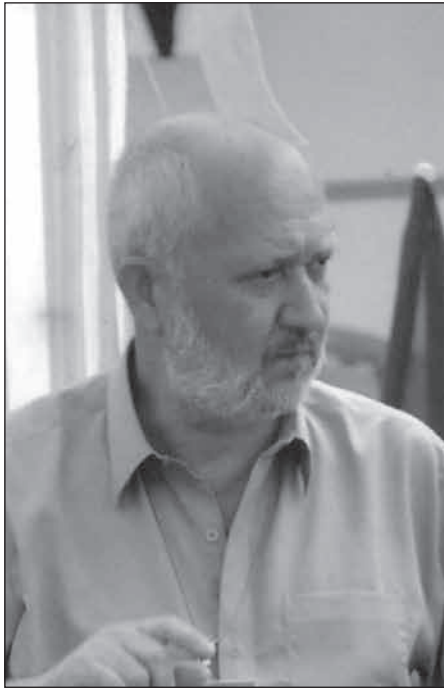
hogy a város pénzügyi helyzete súlyos, vagyontárgyai jelzáloggal terheltek, értékesíthető területei az ingatlanpiaci trendek miatt lassabban értékesíthetők, további hitelfelvételre már alig van lehetőség.

A város az állami költségvetésben meghatározott normatívákból és a helyben beszedett adókból él. Vagyonértékesítési lehetőségei korlátozottak (a lakótelkek és a „termál” területen kívül a vízmű koncessziós joga képezi a családi ezüstöt). Egyébként a pénzügy vagy költségvetés nem olyan ördögös dolog, ugyanúgy működik, mint egy háztartás. Nem szabad többet költeni, mint amennyit a bevételek lehetővé tesznek. Ha több a kiadás, mint a bevétel, azt kell eldöntennem, miből és hogyan fogom ezt finanszírozni, például hitelből vagy lízingsből. Egy családi ház fűtése korszerűsítésére szabad hitelt felvenni, mert valószínűleg megtérül, de ép elméjű ember nem vesz fel fogyasztási hitelt, hogy egy darabig étterembe járjon pezsgős vacsorázni.

A város gazdálkodása azért borult fel, mert napi működési célra vesz fel hiteleket, és adósodik el, fejlesztések pedig nincsenek. A költségvetést már 2007 elején szanálni kellett volna, de a „péceli béke” miatt minden változatlanul maradt. A fejlesztések lakossági vagy vállalkozói beruházásokból történtek. A Városháza II. építése sem városi beruházás, a város eladta az épületet és az alatta lévő földet 50 millió forintért, és a rekonstrukció után 10 évre visszabérli vagy 150 millióért. A tornacsarnok építése pedig ennek a tehernek a többszörösét teszi ki. Mindkét esetben azt a PPP konstrukciót választotta a testület, amelyről régóta tudjuk, hogy a legdrágább finanszírozási módszer, de a bankárvilág ezzel tudja további eladósodásra bírni a közületeket. Kíváncsian várom a 2007. évi zárszámadás vitáját, az előterjesztéssel kapcsolatban sok kérdés merül fel bennem. Az látszik, hogy a tavalyi kötvénykibocsátás nem sokat segített, a 2007 januári 200 milliós fizetési késedelem mára újratermelődött, a hitelállomány nem csökkent, a város gyakorlatilag beöntötte a pénzt egy feneketlen hordóba.

A Pénzügyi Bizottság tevékenységének a zömét a testületi ülésre kerülő előterjesztések véleményezése teszi ki. Azt sikerült elérni, hogy az ez év májusa és a jövő év áprilisa közötti időszakra készítettünk munkatervet. A kényes kérdéseket egytől egyig át fogjuk nézni, így remélhetőleg az előterjesztések színvonala javulni fog, tartalmasabb lesz, és ez megalapozza a körültekintőbb döntéshozatalt.

A közeljövőről nem lehet sok biztatót elmondani, az állami normatíva nem fog növekedni, a helyi adók emelése taszítaná a befektetőket, feleslegesen hergelné a város lakosságát, a csődközeli helyzet azonban elkerülhető a szigorú gazdálkodással, a pazarlás és a mutyizás megszüntetésével, az ésszerűtlen programok leállításával, a város még meglévő vagyontárgyainak a város hasznára történő értékesítésével.

Kónya József

Sz.Z.: *Nagyon sok információt hallottam, de az olvasóban joggal vetődik fel a kérdés, hogy minek van a pénzügyi bizottság, van-e valamilyen hatása a költségvetésre, a pénzügyi folyamatokra?*

K.K.: A Pénzügyi Bizottság a 2007. évi költségvetés készítéséhez egy közel 40 pontból álló iránymutatást készített azzal a szándékkal, ha ezeket betartják, javulhat a város költségvetése. A 2007. évben erre nem került sor, más érdekek mentén működött a város, felelőtlenül tovább növelve a hiányt. Egyébként a Bizottságnak egy-egy ülésén 10-12 napirendi pontot kell megvitatnia, véleményeznie, véleményem szerint ezt a munkát nem lehet alaposan elvégezni, sokszor végigolvasni is képtelenség, mivel az előterjesztések egy-két nappal a tárgyalás előtt állnak rendelkezésre (kivéve a költségvetést és a zárszámadást), sőt a testületi ülés előtt negyedórával benyújtott közbeszerzésről is kellett döntenie. Sok esetben az előterjesztések alacsony színvonalúak, megalapozatlanok, hiányoznak a döntést segítő háttéranyagok. Több olyan kérdés van, amivel személy szerint nem értek egyet (pl. Városháza II., tornacsarnok, a „termál” terület hasznosítása), de a Bizottságban és a testületben is kisebbségben maradok a véleményemmel. A józan paraszti ésszel meghozható döntéseket az álságos „péceli béke” fölüljírja.

Sz.Z.: *Kónya úr a Házbizottság elnöke, kérem beszéljen róla, mivel foglalkoznak? Szívesen venném, ha kiegészítené Kovács urat, mint a Pénzügyi Bizottság tagja?*

K.J.: A Pénzügyi Bizottság részéről jó ötlet a munkaterv, hiszen ez a bizottság tevékenységét öleli fel, sokkal többel foglalkozik, mint a testület elé kerülő kérdések véleményezése. A Házbizottság tagja Lestyán Péter és Szabó Elemér úr mint külsős tag és jogász. Legfontosabb

feladatunk a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) betartásának figyelemmel kísérése, etikai kérdések vizsgálata. Ide tartozik az intézmények működésének figyelemmel kísérése, a testvérvárosi szerződések véleményezése és a megvalósítás kontrollja. Nekünk kell véleményezni a díszpolgári címre érkező javaslatokat, de ide tartozik a város címere és zászlója is. Szorosan kötődik munkánkhoz a jegyző és a jogi osztály tevékenysége.

A Házbizottság feladatkörébe tartozik a közrend, a közbiztonság kérdése is, illetve a hivatalhoz kerülő ilyen témájú lakossági panaszok, bejelentések kivizsgálása. Vannak olyan kérdések, amelyek más bizottságok hatáskörébe is tartoznak. Szorosabb együttműködésre lenne szükség a bizottságok és a Hivatal dolgozói között. Szorosabb kapcsolatra lenne szükség a rendőrség és a polgárőrség képviselőivel. Több kérdésben kezdeményezőbbnek kellene lenni, például a városban elhelyezett 40 km/óra sebességkorlátozást jelző táblák ügyében. Lehet, hogy a cél a közlekedés biztonságának növelése, de úgy tűnik, hogy a péceliek ellen és értük is van. Kíváncsi lennék, hogy hány száguldozó kamionost szűrtek ki és bírságotlaktak meg?

Sz.Z.: *A sokadik beszélgetésen vagyok túl. Arra a kérdésre, hogy milyen a testületi munka, gyakran kaptam azt a választ, hogy nincsenek személyeskedések, nincsen veszekedések. Ilyen egyszerű lenne a dolog? Mi Önöknek a véleménye erről illetve a testület munkájáról?*

K.K.: Minden „békének” ára és következménye van. Személy szerint egyre jobban kiábrándulok ebből a várospolitikának nevezett dologból. Nem arról kellene szólni ennek a történetnek, hogy testületi ülésen vita nélkül fogadunk el előterjesztéseket, vagy megnyomjuk a gombot, és „lenyomjuk” az ellenvéleményt. A demokráciának nem erről, hanem a kompromisszumok építéséről és megkötéséről kellene szólnia. Minden a politikáról szól, életünkben kevés olyan példát tudnék hozni, amit nem szóát a politika. Véleményem szerint nincs függetlenség, a megegyezések, a kompromisszumok érdekek mentén születnek. Nem hiányolom a személyeskedést, egymás sértegetését, de hiányolom az alkotó vitákat, különösen olyan kérdésekben, amelyek 10-15 évre határozzák meg a város életét, működését, fejlődését. Azt nem szeretem, amikor fontos vagy kényes kérdésekben a testület úgy viselkedik, hogy a frakciók „összezárnak”, érvényesül a pártfegyelem, és ezzel a kérdés el is dől. Itt van például a termál terület ügye. Volt egy választási ígéret, hogy mi fog itt épülni, jelentős iparüzési adóbevételt hoz, munkahelyeket teremt, ezzel szemben megépülhet egy fürdő, körülötte 1000-1500 lakással, amely 4000 fővel növelheti a lakosságot, és óriási terhet (víz- és csatornahálózat bővítése, óvodai, iskolai férőhelyek bővítése, egyéb közösségi szolgáltatások bővítése) jelent majd a városnak. Vannak a képviselő-testület-

(folytatás a 6. oldalon)

ben olyan képviselők, akik erőszakosan nyomulnak, minden ellenvéleményt elsöpörnek, és ennek várospolitikai címén a polgármester is enged. De ez nem váropolitika, hanem egy szűk csoport érdeke. Véleményem szerint a béke látszólagos, a törésvonalak igen hamar meg fognak jelenni, ha a nagyberuházások (termál, sportcsarnok) nem vagy nem az eredeti elképzelések és érdekek szerint valósulnak meg. A termálból még jól ki lehet jönni, de a sportcsarnok olyan anyagi terhet ró a városra, amelyet nem szabad vállalni. Egyes képviselők szerint majd csak kifizetjük valamiből. Így nem lenne szabad gondolkodni.

K.J.: Akik az elmúlt ciklus testületi üléseire visszagondolnak, azok színházi előadásra vagy cirkuszi mutatványra emlékezhetnek. Másfél órán keresztül azon vitakoztak, hogy éjjen-e villany, vagy sem, illetve elfogadják-e egyáltalán a napirendet. Most béke, csend és nyugalom van. Nincsenek tisztességtelen megnyilvánulások, nincsenek személyeskedések. Sokat számít, hogy a testületnek 11 új tagja van, megváltozott az összetétel, a stílus. Tisztességes munkára, várospolitikára vállalkoztunk a ciklus elején, remélem így lesz ez a végéig. Tudnám ezt javasolni országos politikusainknak is, hátha nekik, nekünk és az országnak is jobb lenne.

Sz. Z.: Melyek azok az elképzelések, tervek, amelyek hamarosan vagy a ciklus végéig megvalósulnak? Hogyan lehetne abból a közönből, közömbösségből kimozdulni, amely Pécelen a közéletet jellemzi? Most megfordítanám a válaszok sorrendjét, kezdje Kónya úr.

K.J.: Remélem, hamarosan elkészül a kerékpárút Pécel és a XVII. kerület között. Régi hiányt pótolna, hiszen most nincs egy olyan hely, ahova a családok ki tudnának mozdulni, ahol nem zavar a gépkocsiforgalom, ahol a gyerek biciklizhet, és együtt van a család. Nagyon kellene egy olyan hely, ahol az emberek kikapcsolódhatnak, pihenhettek. Remélem, ezeket az igényeket kielégíti majd a termálfürdő és strand. A ciklus végére ennek a beruházásnak a 70 százalékos készültséget el kellene érnie. A Topolyosban a tervezett bölcsőde, óvoda, orvosi rendelő ügyének kellene előre haladnia, a tervek szerint itt lehetne majd a városközpont, amelynek hiánya nagyon érezhető Pécelen. Itt térnék vissza arra a gondolatra, amelyet korábban megfogalmaztam. Az akkori nagyközség a 60-as évek végén – köszönhetően Baczonai István áldásos tevékenységének – óriási fejlődésnek indult. Víz-, gázvezeték, szennyvízcsatorna, mind olyan beruházás és fejlesztés volt, amelyben megelőztünk számos környező települést, de több Pest megyei kisvárost is (pl. Érd, Budaoás), akik azóta többszörösen túlszámnyaltak bennünket. Az utóbbi 20-25 évben Pécel szinte semmit nem fejlődött. Nincs egy városközpont, sétálóutca, kulturált éttermek, kávézók, elavultak a közművek, rosszak az utak. Igen sokat kell annak érdekében tenni, hogy olyan lendületes fejlődés, olyan pezsgés legyen újra, mint ami már jellemezte egyszer ezt a települést.

Pécel különleges helyzetű település. Ha összehasonlítom Gyömrővel, Maglóddal – Vecsésről nem is beszélve – érezhető a lemaradás. Míg ezeken a helyeken 4-5 étterem, kávézó megél minden gond nélkül, itt alig működik ilyen vállalkozás. Lehet, hogy a vállalkozóknak nincs türelmük kivárni, amíg megtérül a befektetés, és idő előtt bezárnak, de az igazsághoz hozzátartozik, hogy nincs egy olyan központi hely, nincs egy sétálóutca, ahol az emberek szívesen eltöltenék az idejüket, beülnek egy ebédre vagy egy kávéra. Innen eljárnak az emberek étterembe, fürdőbe, kikapcsolódni, szórakozni, mert itt nincs mód.

K.K.: Azt gondolom, ez nemcsak péceli sajátosság. Olyan mértékben változik a társadalom, atomizálódik. A korábbi hagyományos kapcsolatrendszerek, közösségek teljesen felbomlottak. Rendszerváltozásoknál ez így van, a régi közösségek felbomlanak, az újak pedig nehezen alakulnak ki. A két világháború között Magyarországon 60 ezer civil szervezet működött. Ezek zömét a háború után megszüntették, és erőszakosan újra egyesbe szervezték őket. Visszagondolva a fiatal koromra, örömmel vettünk részt a közösségi rendezvényeken, mert nem volt más lehetőség, azzal éltünk, ami volt, ezekben a közösségekbe tartoztunk. Nincs mozi, de nincs is igény rá, mert ott van a tévé 100 csatornával, a DVD, és az emberek nem nagyon mozdulnak ki otthonról. Nehezen jönnek létre új szerveződések, amelyek spontán szerveződnek, pl. Pécelen a horgásztavak menti közösségek általában jól működnek.

Ebből csak úgy lehet kitorni, ha vannak olyan agilis, energikus emberek, akik képesek azonos értékrend vagy azonos érdeklődés mentén csoportot szervezni, és a csoportot a tagjai működtetni tudják. Nagyon nehéz programokat szervezni, az emberek igénye megváltozott, nemcsak eljárnak dolgozni, de a 8 órán túl még gyakran hazahozzák a munkájukat, és nem marad idejük semmire, leginkább közösségi megmozdulásokra. Számos olyan rendezvény van a Ráday-kastélyban vagy a Kastély vendéglőben, amely még érdekelné is, de nincs rá egyszerűen idő.

K.J.: A hagyományos baráti társaságok is felbomlottak, régebben 3-4 havonta összejöttünk, ma örülünk, ha évente egyszer (vagy kétfévente) marad egymásra annyi idő, hogy találkozunk.

Sz. Z.: Utolsó kérdésként fel szeretném tenni, mi foglalkoztatja Önöket, illetve mit tudnak egyénileg vagy testületileg tenni a városért?

K.J.: Személy szerint én annak tudnék örülni, ha pozitívabb lenne a testületi munka. Egyet értek Károllyal abban, hogy néha túl nagy a béke és a csönd a testület körül. Mondom ezt azzal együtt, hogy örömdetes az a tény, hogy a jelenlegi testületet kulturáltabb, fegyelmezettebb emberek alkotják, mint korábban. Jó lenne, ha azok a tervek és elképzelések megvalósulnának, amelyekért dolgozunk. Ezt kívánom képviselőként és magánemberként egyaránt.

K.K.: Nekem nagyon egyszerű kívánságaim

vannak. Minden péceli, velem együtt minden különösebb erőfeszítés nélkül haza tudjon menni, el tudjon jutni az otthonához. Legyen normális infrastruktúra, ne kelljen egy kátyút hónapokig kerülgetni, mint azt tettük az autós bolt előtt, félve a balesettől vagy éppen a tengelytöréstől. Az emberek zömének igen egyszerűek az igényei: békében, biztonságban, normális körülmények között szeretne élni a városban. A képviselő-testületnek az a feladata, hogy a város gazdálkodását kezdje el konszolidálni. Mindent tegyen meg azért, hogy pályázat útján (jórészt uniós pályázatok) minél több pénzt nyerjen el, hiszen ez a fejlesztések egyetlen lehetséges forrása.

Legyenek olyan játszótérek, közparkok, ahova családok el tudnak menni, ahol az emberek beszélgetni tudnak egymással fagyaltozás, sörözés vagy süteményevés közben. Legyen egy polgáribb élet, ha én nem is érem meg, de a gyerekeim 20 év múlva úgy éljenek, mint egy mistelbachi polgár most.

Sz.Z.: Nem tudom mennyire ismert Karsai képviselőtársuk elképzelése a Rákospatak partján létesítendő szabadidős centrumról? Tudnának-e ilyen tervet, elképzelést egyénileg támogatni?

K.J.: Van Pécelen több olyan terület, ahol lehet kutyát futatni vagy éppen szalonnát sütni, embereknek összejönni. Ha jól tudom Karsai András egy olyan területben gondolkodik, ahol neki tulajdonrésze van. Ha ennek az elképzelésnek a megvalósulása hozzájárul a szabadidős kulturált eltöltéséhez, én a magam részéről csak támogatni tudom.

K.K.: Elképzelni el tudom, de ahhoz én már öreg ember vagyok, hogy higgyek is benne. Sajnos én ezt pontosan nem ismerem, de voltak nagyon jó elképzelések a Topolyosra is. Nem tudom, mi épült meg, mi fog megépülni, hova lett a város földje, mi lett a területtel. Ha a hírek szerinti Aldi áruház épül ott, nagy élmény lesz majd az áruház körül babakocsival korzózni, a görkorcsolyázni vágyó fiatalok vagy extrém biciklisták biztosan örülnek majd, de ez nem az, mint amiről én ábrándoztam. Nem tartom rosszsznak az elképzelést, de egy kicsit előbbre kellene látni és nem egymástól függetlenül csinálni a fejlesztéseket, például a piac téri beruházásokat.

K.J.: Ismeretem szerint nem pontosan arról a területről van szó, amelyre Károly gondolt, de úgy tudom, egy befektetői kör régóta foglalkozik azzal, hogy a vasút és a Rákospatak között szabadidős centrumot alakítsanak ki. Ehhez viszont komoly tervek, engedélyek kellenek. Ha ez közcélokot szolgál, és nem üzleti alapon működik, szívesen támogatom, de ha ezt befektetői kör csinálja, akkor oldja meg a problémáját üzleti alapon.

K.K.: Erről a projektről pár hónappal ezelőtt volt egy tájékoztató a Ráday Gimnáziumban, ott elhangzott, hogyan lehet ezekhez az elképzelésekhez csatlakozni.

Sz.Z.: Képviselő urak! Köszönöm a beszélgetést.

Szabó Zoltán

Városi Gyermeknap

Május 24-én 10 órától Pécelen a Fáy András Mezőgazdasági Iskola parkjában rendezték meg a Városi Gyermeknapot. A rendezvényen sok érdekes műsor, kézműves foglalkozások várták a gyermekeket. A sokféle programon a kicsik és az őket kísérő felnőttek is jól szórakoztak. A rendezvény szervezője és lebonyolítója a helyi óvodák (Pécel Város Egyesített Gyermekintézményei) dolgozói voltak.

Apróné Orosz Margit

Gyönyörű képek készültek különleges technikával

Lufiból készül a virág, a cica és még sok más

A lányok tánca szép volt és látványos

A kisebbek kis segítséggel kezdték el produkciójukat

Rajzok és rajzolóik

A gyerekek sokféle kézműves tevékenység közül választhattak

Ráday Kultúra és Bor Ünnep

Levelet hozott a postás. Aláírói Dr. Benkovics Gyula polgármester és Bíró Mária, a Magyar Borrendek Országos Szövetsége főtájkára.

A megszólítás után a levél így kezdődött:

„Sokan, Önnel együtt úgy gondoljuk, hogy szeretett városunk, Pécel történelmi és jelenkori értékei hatásosabb hírverést érdemelnek. Örömeinkre egyre növekszik az aktív lokálpatrióták száma. Most egy, a város jó hírét növelő, hagyományteremtő rendezvényre készülünk, 2008. május 17-18-án megrendezzük Ráday Kultúra és Bor Ünnep-ét és annak nyitó programja lesz az Egyházi és Világi Borok Versenye.”

Egy ilyen kedves meghívásnak nehéz ellenállni, hisz tényleg én is úgy gondolom, Pécel értékei hatásosabb hírverést érdemelnek. Még ha érdekes párosítás is a kultúra és a bor.

A jól szervezett programok alatt aztán kiderült, van némi ráhatásuk egymásra, mert lehet a borfogyasztásnak kultúrája, vagy létezik kultúrált borfogyasztás is.

Eljött tehát a nagy nap, május 17. majd 18. A szervezők hálásak lehettek az égieknek, mert bár a két nap alatt többször lógott az eső lába, de talán onnan fentről látva a sok lelkes szervezőt és résztvevőt, inkább Pesten adta ki „mégét”, többek között elverve, a könnyű drogok legalizációja mellett tüntetőket.

A DuDance Tánciskola tanulói

A Polgármesteri Hivatal munkatársai kedves szóval fűszerezett mosollyal fogadták a vendégeket. Jó volt látni, hogy nemcsak hivatalos ügyeink intézése kapcsán találkozhatunk velük, a Hivatalban sokszor gondterhelten és túlterhelten, hanem kötetlenebb formában is, kék színű, Pécel címerével ellátott kendőben, nyakkendőben, minden, a rendezvénnyel kapcsolatos részletre odafigyelve.

A Ráday-kastély földszintjén vadászati kiállítás, valamint boros címke kiállítást tekinthetett meg a nagyérdemű. Voltak, akik jelezték, hogy szívesen megnéznék a kastély többi részét is, de erre most nem volt lehetőség. Talán legközelebb.

A VIP meghívottak viszont láthatták a kastély dísztermét, sőt a több évszázados falak és az azokon lévő festmények között érdekes előadásokat hallhattak.

Szó volt a bor jó és rossz tulajdonságairól, hatásairól, őszintén, tudományosan és hétköznapiasan. Ez a legalább öt évezredes ital sok öröm és bánat forrása volt már. A Biblia is ír a borivás veszélyeiről, de annak gyógyító erejéről is, hisz mértékkel fogyasztva orvosság, még Pál apostol szerint is.

Petőfi Sándor Férfikórus

Dr. Czeizel Endre orvos-genetikus arról beszélt, hogy naponta egy-két deci vörösbornak jótékony hatása lehet szervezetünkre, de nagyobb mennyiséget fogyasztva több a káros hatása mint a jó. Kétszáz milliárd agysejtünk közül egy-egy berúgás egymilliót pusztít el. Az áldott állapotban lévő kismamák viszont egy kortyot se igitanak.

Már a konferencia idején finom illatokat hozott a szél. A kastély kertjében vadász-, pásztor- és házias ételek versenye folyt. És az illatban nem csalódtunk. Remek ételek készültek, nem volt könnyű dolga a zsűrinek. A közönség az illatozó üstök között sétálva kóstolgatott, melyet ki-ki sörrrel vagy borral öblítgetett.

A kastély előtti színpadon változatos programok váltották egymást. Csak dióhéjban: ökumenikus borszentelés, a borverseny eredményhirdetése, Pécel Város Borának bemutatása, borlovagok és borlovag-dámák avatása (Bartha Attiláné alpolgár-

A főzőverseny győztes csapata

mester, a rendezvény egyik főszervezője is borlovag-dámává avatott), a Petőfi férfikórus bordalokat énekelt, Dudás Tibor és a Du-Dance együttes táncolt, és még sorolhatnánk. Egy-egy műsorszámot több száz néző tapsolt végig.

Az ünnepen legalább háromezren voltak, ami igazán dicséretes. Úgy a szervezők, rendezők, mint a nagyközönség is jelesre vizsgáztak.

A kötetlen beszélgetések, az egymás jobb megismerése úgy az előadásokon, mint a színpadon vagy a közös étkezések, a kulináris élvezetek során azt erősítette, hogy jó itt élni Pécelen. Kellenek az olyan, napi politikától mentes programok, ahol kötetlen formában megismerhetjük egymást, örülhetünk gyermekeink, ismerőseink produkcióinak, kapunk egy kis kultúrát is, szabadon választva, nem muszájból. Beszélgethetünk kedvünk-

re, és már ettől jobbnak érezhetjük az egyébként nehéz, szürke hétköznapokat is.

Reméljük folytatása következik. A beharangozóban említett egyik cél megvalósult: az ünnep a város jó hírét növelte, és reméljük a másik cél is megvalósul, hogy hagyományt teremtet.

Jövőre lesz az ESE 20 éves, ez is nagy ünnepe lesz a városnak, még ha nem is próféta senki a maga hazájában. És talán két év múlva ismét tollat foghat a tudósító, hogy papírra vesse: megrendezésre kerül a II. Ráday Kultúra és Bor Ünnepe.

Durkó Sándor László

Amatőr képzőművészek a Ráday-kastélyban

Kétnapos program volt a kastélyban, ahova amatőr képzőművészeket is meghívtak. Kíváncsian, az új dolgok varázsára vágyva mentünk el a férjemmel a borfesztiválra. A szürke hétköznapokat az alkotó emberek teszik széppé és elviselhetővé számunkra, előbbre viszik a világot, megmutatják nekünk, hogy az ember többre képes, mint ahogy azt mi gondolnánk.

Sétálgatva a képzőművészek sátrai között, láttunk egy csodálatos alkotást: álló gyertyatartót, ami előtt hosszú percekot töltöttünk, és gyönyörködött a lelkünk.

Szabó Gábort ajánlom figyelmükbe.

Győrben született. Béren lakott sokáig, most Maglódon él. Szakmája lakatos, a kovácsolt vas készítésébe unokabátyja vezette be. Minden művész életében fontos szerepet tölt be „a tanító”, így Szabó Gábor alkotói munkáját is

Szabó Gábor

egy önzetlen mester indította el, Józsa István. Sokat járt unokabátyja műhelyébe, ahol néhány dolog megtetszett neki,

olyannyira, hogy maga is megpróbálta elkészíteni egy kis „csavarral” azokat (megjegyzem, így kezdődik az önálló alkotói munka, hogy már az elején egy kicsit másként szeretné elkészíteni az ember a művet, mert a szívének más a fontos, és így jut el az önálló alkotáshoz). Szabó Gábornak hamar elindult a fantáziája a vas láttán, és megfogalmazott gondolatait, érzelmeit megalkotta az élettelen anyagból, és üzent az alkotásával a szerelmének, a gyermekeinek, nekünk és a világnak.

Szabó Gábor az álmait érzelmi töltéssel rajzolja meg, és a rideg vasat megszólaltatja, már az otthonában is számtalan szép munkával várja az érdeklődőket, és természetesen a kiállításokon is szebbnél szebb alkotásokkal vesz részt.

Ez volt az első találkozásom fémről készült alkotásokkal, ahol meg kellett állnom, mert annyira érzelmdúsak Szabó Gábor munkái, hogy feledtetni tudták velem a fémtől való idegenkedésemet.

Berkes Krisztina mézeskalács-készítő

Pár alkalommal megleptem a férjem mézeskalács szívvel, amin „fontos” üzenetek voltak, gyerekkorom óta szeretem a mézeskalács figurákat és azok üzeneteit. A kastély kertjében most a mézeskalács készítéséről új és érdekes dolgokat láthattam.

Berkes Krisztina művész, munkái szeretetteljesek, nem is tudom, kinek jut eszébe, hogy mézeskalácsból szobrokat készítsen, amik természetesen zsűrített, védett alkotások.

Krisztina az alföldön találkozott mézeskalácsosokkal, és ott keltette fel az érdeklődését ez a dolog, aminek természetes következménye volt a minták gyűjtése, természetrajzi kutatások, végül találkozott mesterével, Lázár Juliannával, és bekerült egy iskolába, ahol ezt a szakmát megtanulta, amire aztán építkezhetett. Csak természetes anyagokkal készíti a munkáit, amit – ahogy a képzelete en-

gedi – mindig tovább fejleszt, a készítés technikájában valamint a figurák megjelenésében. A figurák fél domborművek, szívet melengető, kedves alkotások.

Berkes Krisztina népi játszóházat vezet, különböző művelődési házak meghívására tart tanfolyamot a mézeskalács figurák készítése iránt érdeklődő hölgyeknek, mert okleveles szakoktató is.

Csak reménykedem, hogy Krisztina egyszer a péceli művelődési ház meghívott vendége is lesz egy tanfolyam erejéig, én ott leszek.

A fesztiválon még ott volt **Kapu Júlia Munkácsy- és NÍVÓ díjas festőművész**, csak zárójelben jegyzem meg, a művésznő sátra előtt mind a két napon kigyózó sor állt. **Lajos Mihály faszobrász**, aki országos híru munkáival ismert sokak számára, és még sok alkotói sátor volt hasonlóan színvonalas művész emberekkel.

Berkes Krisztina

Szép és tartalmas két napot kaptunk ajándékba a városunktól. Köszönöm.

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

Elindulok az életbe

Beszélgetés Bogdán Anikóval

Lapunk 2000. szeptemberi számának hátlapján egy kedves kislány fotója látható. Az októberi számban bemutattuk ezt a kislányt. Eltelt nyolc év, és most utánajárunk: mi lett ebből a gyermekből? Hogyan él, hogyan gondolkodik Bogdán Anikó? Amikor megérkeztem a szép családi házhoz, egy bájos fiatal hölgy várt az ajtóban. A gyermeklányra csak a kedves, „anikós” mosoly emlékeztetett. Bent a házban az édesanya fogadott. A nappaliban ültünk le beszélgetni.

– 2000-ben beszélgettünk utoljára. Akkor lettél első osztályos a Petőfi Sándor Általános Iskolában. Mi történt azóta?

– A nyolcadik osztályra iskolát váltottam. Átjöttem a Szemere Pál Általános Iskolába. – *Miért?*

– Az osztálytársaimmal nem nagyon jöttem ki. Nekem fontos a tanulás, az osztálytársaim meg inkább csavartak, buliztak. Sokat voltam beteg, lemaradtam az anyaggal, és mivel nem hozták át a leckét, nem tudtam időben bepótolni. A tanárok kedvesek, segítőkészek voltak, de akkor sem ment úgy a tanulás, ahogyan akartam. A végén már nem is volt kedvem iskolába járni. Úgy éreztem, váltanom kell.

– Nem örültünk neki, hogy pont nyolcadik osztályban akar iskolát váltani – *jegyezi meg az édesanya.* – Féltünk, hogy a félévi bizonyítvány sínyli meg. De szerencsére nem úgy történt.

– Nem – *nevet Anikó.* – Sokkal jobb lett az eredményem, és az osztályközösség is nagyon jó.

– *Hogy tanulsz?*

– 4,3 lett a félévi átlagom, de év végére javítok. Szeretek tanulni, fontosak nekem a jó jegyek.

– *Egyből befogadtak az új iskolában?*

– Igen. Két rokonom is oda jár, nem volt semmi problémám. El sem akarok ballagni, olyan jó ez az osztály. A tanárok is nagyon aranyosak, megértették, hogy miért váltottam iskolát, semmi gondom nem volt. Az osztályfőnököm nagyon sokat segít.

– *Mikor lesz a ballagás?*

– Június 13-án, pénteken ballagunk, a ballagási bulim június 14-én lesz. Sokakat elhívtam, remélem, minél többen el tudnak jönni!

– *Hol tanulsz tovább?*

– A Fáy András Közgazdasági Szakközépiskolában. A tanulmányi eredményem alapján felvettek a Lövey Klára Szakközépiskolába is Budapestre, de édesapám és a bátyáim nagyon féltenek, nem akarják, hogy olyan sokat kelljen utaznom.

Bogdán Anikó

– A fiúk Pesten tanulnak, tudjuk, milyen fázasztó a sok utazás – *teszi hozzá az édesanya.* – Egy lánynál egészen más a helyzet, őt jobban féltjük. Sokan vannak cigánygyűlölők, bánthatják őt, nem szeretnénk, ha valami baja lenne.

– *Volt már ilyen probléma?*

– Igen, előfordult. – *veszi át a szót Anikó.* – A régi sulimban, alsóban egyszer kiközösítettek, csúfoltak. A tanárok segítettek, osztályfőnöki órán beszélgettek a gyerekekkel arról, hogy nincs különbség barna vagy fehér bőrű ember között. Egyébként engem nem szoktak bántani.

– Tudom, hogy a romák között is van olyan, aki lop, csal, hazudik – *mondja az édesanya.* – De én és a férjem azt szeretnénk, ha sokat tanulnának a gyerekeink. Cigányok vagyunk, de haladunk. Ne nézzék le a gyerekeinket azért, mert barna a bőrük! Nekem is voltak ilyen problémáim, egyedül én voltam roma a szakközépiskolában, sokszor kétszer annyit kellett bizonyítanom, mint a többieknek. Anikótól is elvárják, hogy többet teljesítsen. A romáknak folyton bizonyítaniuk kell! – *Anikó csak bólogat, látszik, hogy azért vannak tapasztatai a bántásokról, a megkülönböztetésről.*

– *Remélem, a középiskolában már nem lesznek problémáid. Miért pont a Fáy választottad?*

– Egyrészt mert közel van, másrészt mert azt hallottam, hogy jó suli. Sok barátom van ott. A mostani osztályom fele is a

Fáyba megy, nem leszek egyedül, nem kell teljesen új közösségbe beilleszkednem. Nagyon fontos nekem az is, hogy van közgazdasági tagozata az iskolának.

– *Mi leszel, ha elvégzed az iskolát?*

– Titkárnő. Ez érdekel, szívesen intézek papírügyeket, szívesen töltögetek papírokat.

– Szeretnénk, ha elvégezné az ötödévet is, hogy legyen egy szakma a kezében. Az érettségi ma már kevés – *szól közbe az édesanya.* – Utána a tanulmányi eredménytől függ, hogy mi lesz. Mi szeretnénk, ha továbbtanulna egyetemen vagy főiskolán, de hát ez még a jövő titka. Azon vagyunk, hogy ameddig lehet, tanuljon. Ma már nem boldogul egy érettségivel. Azt szeretném, ha komolyan tanulná a nyelveket is.

– Igen, szeretnék nyáron intenzív angol nyelvtanfolyamra menni. Nekem is fontos a nyelvtanulás.

– *Melyik a kedvenc tantárgyad?*

– A matek és az angol. Az informatikát is szeretem, nagyon odafigyelnek ránk. Megtanultunk szöveget szerkeszteni, ez biztosan nagyon hiányzott volna a középiskolában. Külön mindenkire odamegy a tanár, újra és újra elmondja az anyagot, ha kell.

Bogdán Anikó édesanyjával

Az osztályból mindenki megtanulta kezelni a számítógépet. A matekóra is nagyon jó, csoportokra vagyunk osztva. Minden csoportnak van egy kapitánya (az egyik én vagyok). Ha valaki valamit nem ért, akkor egyszerűen feláll, odamegy a kapitányhoz, aki elmagyarázza neki. Ha mindenki mindent tud, írunk egy dolgozatot. Ha sikerül, akkor haladunk tovább, ha nem, akkor megismételjük az egész anyagot.

– *Táborokba jársz?*

– Voltam már, de nem tetszett, hogy a többiek nagyon nagylánynak gondolták magukat... Három nap után meguntam, és felhívtam édesapámat, hogy vigyen haza.

Azóta csak olyan táborba megyek el, ahol valamelyik rokonom is jelen van.

– *A testvéreid mit csinálnak?*

– Szakközépiskolába járnak. Egyikük most lesz negyedéves, a másik harmadikba megy.

– *Két bátyád van, ők biztosan vigyáznak rád.*

– Hajjaj! Nagyon féltének. Nem akarják, hogy egyedül mászkáljak, együtt járunk szórakozni is. Nagyon jó a viszonyunk, főleg amióta nagyobb vagyok. Nagyon szeretjük egymást, összetartunk.

– *Mit csinálsz szabadidődben?*

– Zenét hallgatok, hétfévente a rokonokhoz járok. Internetezni is szoktam, és igyekszem segíteni anyunak.

– Igen, nagyon sokat segít – *bólint az édesanya.* – Beteges vagyok, jóformán ő csinál mindent.

– Egy kis segítséggel – *nevet Anikó.*

– Szeretsz olvasni?

– Igen, tinikönyveket és újságokat. De a kötelező olvasmányokat is szeretem. Én mindent elolvasok, amit feladnak, nem számít, kikérdezik-e. Nekem tetszenek ezek a könyvek.

– *Hogyha 10 évet előre tekintesz, mit látsz? Hogy fogsz élni?*

– Én nagyon gyerekpárti vagyok, jól kijövök a kisebbekkel. Családot, gyerekeket szeretnék, a többit még nem tudom.

– *Hol fogsz lakni?*

– Itt Pécelen! A családot nem hagyom el. – Nem is szeretnék! – *nevet az édesanya.* – Úgy tervezzük, hogy amire a gyerekek családot alapítanak, mindhármuknak lesz egy kis házrész, ahol el-lakhatnak. Most is van külön szobájuk, de akkor teljesen külön lehetnek. Együtt, és mégis külön.

Remélem, ez a szeretet, ami most körülveszi Anikót, végigkíséri majd egész életén. Mi meg szurkolunk, hogy álmai sikerüljenek.

Ígérjük, rövidesen újra felkeressük, és beszámolunk róla, hogyan találta meg a helyét a középiskolában.

Veszelszki Éva

Életre szóló ének

Csontropogtató

Génjeink, habitusunk, többnyire nevéünk is életre szól, de hogy éneklésünk is? Egy kelet-afrikai törzsnél akkortól számolják a gyermek születésnapját, amikor az anyja először gondol rá. A fiatal nő elhatározza, hogy gyermeket szeretne szülni, és erre lelkében is felkészül. Magába mélyed, és befelé hallgatózik, míg meg nem hallja a gyermek dalát. Ha meghallja, elénekli a dalt férjének, és mindenhol, még a hálószobában is ezt dúdolják.

Amint az édesanya áldott állapotba kerül, gyakran dúdolja a szíve alatt növekvő, fejlődő magzatának. Közben megtanítja a dalt a bábának és a törzs asszonyainak, akik ezzel a személyre szóló dalával fogadják az újszülöttet. Később az egész törzs megtanulja a dalt, és azzal vigasztalja a gyermeket, ha beteg, vagy bármi bántja. A dal élete minden fontos eseményére elkíséri. Ezt éneklük születésnapján és az ünnepeken. Élete végén összegyűlnek a rokonok, és utoljára, a halálos ágya mellett állva, az ő dalával búcsúztatják a távozót.

Életünk része a dal, még ha nem is az afrikai törzsnél szokásos módon, de tudjuk: ÉLET-ÉNEK!

Babits Mihály erről így ír:

„Mindenik embernek

a lelkében dal van

És a saját lelkét

hallja minden dalban

És akinek a lelkében az ének

Az hallja a mások énekét is szépnek.”

Orvosok szerint az éneklés erősíti az immunrendszert, és oldja a stresszt. Rezgésbe hozza agyunkat, és megerősíti életörömünket. Wolfgang Bossinger zeneoterapeuta könyvében a zene testünkre és lelkünkre való hatásáról ír. Jótékonyan hat a tüdőre, a szívre, a vegetatív idegrendszerre. Az egészség és a test regenerálódása szoros kapcsolatban áll ama-

képeséggel, hogy a belül zajló ritmikus folyamatok, így szívverés, légzésfrekvencia, alvási fázisok között harmonikus összhang legyen. A profi énekesek szívének alkalmazkodóképessége megegyezik a hosszútávfutókéval.

Az éneklő ember sokkal segítőkészebb, mint a rendszeresen nem éneklők. Az éneklés békésebbé tesz, lecsendesít, ezért ha éneklünk, nyugodtabbak, kiegyensúlyozottabbak leszünk. Az éneklés valódi antidepresszáns, mellékhatások nélkül.

Egy afrikai közmondás szerint, ha tudsz beszélni, énekelni is tudsz. A kisgyermekek ösztönösen és felszabadultan énekelnek, amíg a felnőttek el nem bátortalanítják őket. Pedig nem az a lényeg, hogy szépen énekeljünk, persze ha így éneklünk, az nem baj, de a legfontosabb, hogy teljes szívből, minél több odaadással tegyük ezt.

Nincs egyetlen olyan kultúra sem, melyben ne zenéltek volna valamilyen formában. Háborúban, egyházi közösségekben és az élet minden területén vigaszt, gyógyulást, közösségi erőt, lelki feltöltődést közvetít, még ha manapság önmagáért való művészetté is vált.

A Bibliában olvashatunk arról, hogy Dávid énekeivel és hárfajátékával enyhíteni tudta Saul király depresszióját. Később Dávid és kortársai, a zsoltárokat énekdal-lamokra szerezték, és ezeket énekeltek.

Nem mindegy viszont, hogy milyen lelkesedéssel éneklünk. Prof. Beck közvetlen kapcsolatot tudott kimutatni az énekesek lelkesedése és az immunrendszerre gyakorolt hatás között. A lelkes énekesek vérnyomása normalizálódott, csökkent a félelemérzés, felgyorsult a stressz hormonok lebomlása és a sebgyógyulás. Nőtt az endorfinok, a boldogsághormonok termelődése.

Megvan tehát lelki és testi betegségekinkre is a gyógyszer. Énekelni, de mini-

mum füttyörészni lelkesen. És ez a hangszerünk mindig kéznél van.

Ady Endre szerint: „Ami fél, azt el ne fogadd, / Egészet akarj és egészet adj!”

Adjuk magunkat teljesen minden munkánkhoz, szolgálatunkhoz, így éneklésünkhöz is.

Énekeljünk úton-útfélen. Ha jó kedvünk van azért, hogy még jobb vagy tartós legyen. Ha épp rossz a kedvünk, akkor pedig azért, hogy jó legyen. Merthogy énekelni jó, hisz: Minden embernek a lelkében egy dal van...

Durkó Sándor László

Kreatív megmozgató napközis tábor

6-14 éveseknek

Helyszín: Liget Klub Horgászto és Kemping – 2117 Isaszeg, Öreghegy 072/3

Időpont: hétfőtől péntekig 8.00-16.00 óráig

Programok:

- horgászat: elméleti és gyakorlati foglalkozások
- kézműves foglalkozások (gyöngyfűzés, origami, fafaragás, üvegfestés)
- sportos és játékos vetélkedők, aszfaltrajz-verseny
- túra egy közeli farmra, kisállatok simogatása
- énektanulás gitár- és furulyakísérettel

Ár: 15 000 Ft/hét, 3 200 Ft/nap (az ár tartalmaz napi 3 étkezést)

Turnusok: június 23.–27., június

30.–július 4., július 7.–11.

Jelentkezni lehet:

– telefonon: Pekli Zsuzsa 30/241-3088

– e-mail: peklizsu@freemail.hu

Igény esetén más turnusokat is indítunk.

Weboldalunk címe: www.ligetklub.hu

Események a Szemerében

Projektoktatás az iskolában

Nógrádi Gábor *Pete Pite* és *Az anyu én vagyok* című regényeinek segítségével terveztük meg a hatodik évfolyamon ezt az önismeretet fejlesztő, gyerek-szülő kapcsolatot boncolgató témaprojektet, amelyben szó esik még a kortársi barátságról, a nagyszülők szerepéről, a csonka családról. Tettük mindezt úgy, hogy a közép-pontban a „Ki vagyok én?” kérdése állt.

Mivel a regényíró szövegeit már ötödik osztályban a felolvasások során nagyon megszerették a gyerekek, közösen döntöttünk úgy, hogy házi olvasmányként hatodikban a fiúk a *Pete Pité*t olvassák el. Ez egy 12 éves fiú története, aki egy reggel arra ébred, hogy saját apja testében van, az édesapa pedig az övében. A lányok viszont *Az anyu én vagyok* című történetet olvassák, amely egy majdnem 12 éves lány és édesanyja személyiségcseréjét mutatja be, amely a nyugdíjas tudós nagypapa találmányaként jön létre.

A projekt első lépése: a regények olvasása házi olvasmányként és olvasónapló készítése. Mindeközben sikerült még az őszszel elmennünk **egy író-olvasó találkozóra**, ahol megismerkedhettünk Nógrádi Gáborral, regényírói munkájával. **A projekt következő lépése a regények feldolgozása**, amely tanórai keretben, csoportmunkában történt januárban. Ekkor a fiúk és a lányok kölcsönösen beszámoltak egymásnak az általuk olvasott történetről. (Mint kiderült ezeken az órákon, sokan mindkét regényt elolvasták!) A történet, a regény műfaji sajátosságai, a szerkesztésmód, a szereplők jellemei, a konfliktusábrázolás, az elbeszélő nézőpontja, az elbeszélés módja mind-mind feldolgozásra került párhuzamosan a két regénynél. A gyerekek reklámszöveget írtak a regényekben központi szerepet játszó tárgyakra, e-mailt „küldtek” a főszereplőknek, könyvajánló plakátot szerkesztettek... csoportmunkában. „Forró székess” gyakorlatot végeztünk néhány szereplőt megjelenítő diákkal, tablóképeket alkottunk egypár jellemző jelenetből, mozdulatsoros játékot is játszottunk. **Beszélgető kört** szerveztünk, ahol a szülőkkel kapcsolatos érzéseikről, a vitáikról, félelmeikről, a nagyszülők szerepéről stb. beszélgettünk pattogtatott kukoricát majszolgatva. Mindezek után – mivel már év elején elhatároztuk, hogy anyák napja környékén műsort készítsünk a szülőkknek – megérlelődött a gyerekekben a gondolat, hogy **Az anyu én vagyok c. regény dramatikus feldolgozásából készülhetne az idei műsorunk.**

A műsor szöveggönyvének az összeállítása után a szereposztás és a próbafolyamat a gyerekekkel együtt, teljesen közös gondolkodással zajlott a zenei betétektől kezdve, a ki-bevonuláson, a kellékek meghatározásán át, egészen a meghajlás sorrendjéig. Team-munkában zajlott **a színlap készítése** a szereposztással, **a plakátkészítés**, néhány kellék elkészítése, valamint az ajándékba szánt **6ás-szünet** című **osztályújság** elkészítésére külön szerkesztői csoport alakult. A gyerekek **meghívót** hajtogattak, festettek, írtak a szülőkknek. **A bemutató május 16-án, 18 órakor volt – nagy sikerrel.**

A hang- és fénytechnika kezelésében az iskola rendszergazdája, a meghívó elkészítésében a rajz szakos, a színlap szerkesztésében és az ajándék osztályújság szerkesztésében az informatika szakos kolléganőim segítettek bennünket.

Nagyon büszke voltam az osztályomra, az igényességükre, az összetartásukra; mert ritka, hogy 6. évfolyamon szerepelni akarnak a szülők előtt.

A projekt zárása, az értékelés a bemutató előadás utáni első osztályfőnöki órán zajlott: mindannyiunknak meghatározó, pozitív élménnyé vált ez a csaknem egész tanévet felölelő közös munkálkodás.

Dolhainé Besnyő Zsuzsanna

Pillanatképek az iskola életéből

A Szemere sír gondozása

Vácszentlászlón a Szelektív Hulladékhasznosító és Környezetvédelmi Kft. telephelyén.

Itt mindent kilóra mérnek

Újabb Kistáltos sikerek

Megkezdődött a versenyszezon. A gyerekek már nemcsak hobbi szinten járnak a lovardába, hanem céltudatosan készülnek az aktuális versenyekre. Cél: nem feltétlenül a dobogós hely, mint inkább magukhoz mértén a legjobb teljesítmény nyújtása. Ha ez éremmel jár együtt, az öröm csak nagyobb lehet! A felkészüléssel járó nehézségek, túllépni saját határunkon sokszor nehezebb, mint a versenyen való teljesítés, mert nemcsak a versenyen küzdenek ezek a kis emberek, hanem küzdenek a lóval, amely van olyan értelmes állat, hogy ha nem fogjuk szorosan a gyeplőt – akár a szó szoros értelmében, akár átvittben is –, átveszi az irányítást. Szerencsére az ide járó gyerekek akaraterejével nincs gond, és sokszor a szülők számára oly bosszantó macacsságuk segíti őket az állatok terelésében. Küzdenek magukkal is, hiszen túllépni egy elért határt, amiről azt hittük, hogy: „Ennél már többet, jobbat nem nyújthatok” ...nem könnyű. Ilyen s hasonló küzdelmekkel teltek a felkészülési napok, amikor eljött az újabb megmérettetés a Kistáltos Póni Klubban.

Üllőn (Dóra Major) 2008. május 3-án szombaton rendezték meg a Póni Klub Regionális Minősítő Versenyét. Már pénteken elkezdték a munkát, melyből minden gyerek kivette a részét: boksztakarítás, lófürdetés, lófrizurafonás, szerszámok, nyergek tisztítása, előkészítése. A nagyok lovat fürdettek, sörényt fontak, a kicsik kantárt olajoztak.

A versenyen 300 feletti startot regisztráltak, ez egy minősítő versenyen soknak mondható, így nehéz dolguk volt a gyerekeknek. Elsőként a kisebbek kerültek sorra, és a népes mezőny ellenére a sok gyakorlás eredményeképpen a dobogós helyek sem maradtak el.

A versenyen résztvevő csapattagok

Vezetőszeres versenyszámban

Király Pálma (7 éves) III. helyezést Bíboron, H. Nagy Hanna (4 és fél éves) IV. helyezést Rasztin

Futószer 1-es feladatban (26 induló között)

– a 4-6 évesek korosztályában:

Fekete Dorottya I. helyezést Rasztin, Gál Rachel (6 éves) II. helyezést Bíboron

– a 7-9 éves korosztályban: Giczey Franciska III. lett Bíboron

Futószer 2. feladatban (17 induló)

– a 7-9 éves korosztályban Békési Katalin „Manó” (7 éves) I. helyezést Bíboron

Ezután következtek a **nagyobbak**. Ők már önállóan lovagolták az előírt programot.

– D2-ben Nagy Zsófi Bíborral V. helyezést

– Nagy Zsófi Rasztival V. helyezést

– D1-ben Kelemen Kitti Bíborral II. helyezést

Haladó díjlovas feladatban

Sallay Rita Linával B2-ben I., D1-ben Szuszogóval I. helyezést ért el.

Díjgratásban

(Pk2) II. helyezést, (Pk3) I. helyezést

Együtt örül a ló és lovasa

A gyermekek sikereiből és kudarcaikból adódóan plusz élményekhez juthatnak, amelyek továbbviszik őket útjaikon a kitűzött cél felé, s amely tapasztalatok segítségükre lehetnek majd az életben is. Jelenleg a Gyermekek és Pónilovasok Országos Szövetsége által megszervezett Akadémia Kupára, a Biotop Gyermekek Ügyességi Versenyre készül a csapat.

A péceliek nevében is kívánok nekik hasonló sikereket!

Gálné Szántó Eszter

A Harmatcsepp péceli helyezettjei

A Szent Erzsébet Katolikus Általános iskola már második éve szervez az ország katolikus iskoláiban tanuló alsó tagozatos diákoknak levelező tanulmányi versenyt – „**HARMATCSEPP**” néven – matematikából, magyar nyelvtanból és szövegértésből.

Ebben a tanévben 69 iskola közel 1500 2. 3. 4. osztályos tanulója vett részt a versenyen. A verseny elődöntője három fordulóból áll, ahonnan a legjobb 500 tanuló jut be a középdöntőbe. A középdöntőben legjobb eredményt elért tanulók közül 90 gyerek jut be az országos döntőbe, amelyet Pécelen tartanak minden év májusában.

Az idén az országos döntőt 2008. május 17-én rendezték meg Pécelen a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában, melyen 22 iskola diákjai vettek részt az ország minden pontjáról.

Az iskola tanulói közül 4 tanuló jutott be az országos döntőbe, ahol a következő eredményeket érték el:

Juhász Péter 3. o. nyelvtan 1. hely, szövegértés 3. hely

Szekeres Krisztina 3. o. nyelvtan 4. hely, szövegértés 6. hely

Tóth András 3. o. szövegértés 5. hely

Lele Botond 4. o. szövegértés 3. hely

Horváthné Sabáli Éva igazgató

Pécelről Pekingbe Roburral

Péceliek expedíciója az olimpiára

Az olimpia nagy esemény a sportolók életében, és majdnem ennyire fontos a szurkolóknak. Egy péceli csapat is szeretne a helyszínen izgulni a magyar sportolókért, ezért ők már június 7-én elindulnak Pekingbe, a 2008-as olimpia helyszínére. Az olimpia megnyitója csak augusztus 8-án lesz. Akkor miért kell elindulniuk két hónappal korábban? Azért, mert az utat egy Robur busszal teszi meg a csapat.

Igen, úgy igaz! Nem egy ma szokásos járműről van szó. Gyártása megszűnt közel húsz évvel ezelőtt, a két Németország egyesítése idején. Am még ma is akadnak szenvedélyes rajongói ennek az NDK-ban gyártott járműnek.

A Pécelen élő Balázs Ottót is lenyűgözi ez a régi típus. 2001 óta hódol sajátos szenvedélyének, a Robur járművek gyűjtőjeként ma már nyolc veterán példány van a birtokában, és valamennyi üzemképes. Ebből adódik, hogy a kalandvágyó fiatalember és baráti társasága utakat is szervez a járgányokkal. Jártak már az országban sokfelé, voltak Erdélyben és a Felvidéken is. Az athéni olimpiára is elzötyögtek 2004-ben az NDK-csodával, és ott született meg a mostani pekingi út gondolata. A roburos csapat vállalkozó szellemű kísérőkre talált két paksi fiatalember személyében, akik egy oldalkocsis Pannónia motorral tartanak velük.

A Robur csapat tagjai: Balázs Ottó, Bencze Levente, Jármű Zsolt, Kalocsai Sándor, Magyar Gábor. A motorosok: Treszl Gábor és Magyar Zoltán.

Az expedíció mottója

(Verne Gyula Hódító Robur című regényéből):

„Robur a nevem. Méltó vagyok e névre. Noha harmincnál nem látszom többnek, negyvenéves vagyok, a szervezetem vasból, az egészségem rendíthetetlen, roppant erős vagyok, a gyomrom meg olyan, hogy a strucc is megirigyelhetné. Ennyit a testi mivoltomról.”

Alapos felkészülést igényel a hosszú, közel 25000 kilométeres, 4-5 hónapig tartó túra. Ezen persze nem csupán a szükséges útipoggyász összeállítását, a vízumok beszerzését kell érteni, hanem körültekintően kell az útvonalat megtervezni, tájékozódniuk

kell a helyi adottságokról, szokásokról, meg persze tökéletesség kell tenni a Roburt.

Három évvel ezelőtt megkezdődött a szervezés és az autó javítása, „felturbóztatása” is. A szerelésben, a motor felújításában nagy segítséget nyújtott a fiúknak Wamser János (ő Csepel autótak gyűjt), a piros-fehér-zöld fényezést Csanádi Tibor végezte Budakeszin.

Ottó tényszerűen sorolta a Robur műszaki adatait:

– A pekingi útra egy 1988-as gyártmányú LD-3001 típusú összkerék-meghajtású Roburral megyünk. Az eredetit 4000 köbcentis, 81 lóerős motor hajtja, az 5 sebességes váltója is erede-

ti. Az alvázat megerősítettük, az oldalába ablakokat vágunk. A tankját megnöveltük, 300 liter diesel üzemanyagot tudunk majd beletölteni. Számításaink szerint legalább 1500 kilométer meg tudunk majd tenni egy tankkal. Szeretnénk 8 személyes lakóautóként levizsgáztatni, amiben 4 ágy is lesz beépítve. Szerszámosládákat is szereltünk fel, közülük az egyik több mint 2 méter hosszú. Igyekszünk úgy vinni magunkkal szerszámokat, alkatrészeket, hogy útközben minden hibát ki tudjunk javítani. A tető-

A Robur történelme a Wikipedia lexikon alapján

A Robur a kelet-német Industrieverband Fahrzeugbau (röviden IFA) gyár egyik szériája volt, melyet annak egyik leányvállalata, a Robur-Werke Zittau gyártott.

A Robur céget Karl Gustav Hiller alapította 1888-ban mint textilipari gépeket készítő üzemet, de csakhamar angol licencia alapján elkezdtek Rover típusú kerékpárokat is összeszerelni. 1916-ban tért át a gyár a négykerekes járművekre, azon belül is előbb a személyautókra, melyek egész szép sikereket értek el a két háború között. A háború után az NDK-ban található céget hamar államosították, és 1957-ben átnevezték „Robur-Werke Zittau” névre. Nagyjából ekkor tértek át a teherautógyártásra, habár az első modell csak az 1961-es lipcei autókiallításán mutatták be. A KGST országokban nagy népszerűségnek örvendtek egészen a rendszerváltásig. 1991-ben ment csődbe.

A roburosok:**Balázs Ottó** (beceneve: Kalap)

Született 1977. március 2-án Budapesten. Péceli lakos. Kamionsofőrként dolgozott tizenegy évig, de jelenleg a Roburt készíti elő. A túra kitalálója és főszervezője is egyben.

Bencze Levente Attila (beceneve: Dr. Csernák)

Született 1976. január 18-án Kolozsváron. Jelenleg Recsken él. Tíz éve hajózik, és járja Európát a Duna-Rajna-Majna csatornán. Hobbija a főzés, ezért ő lesz a túra szakácsa.

Jármi Zsolt (beceneve: Zsolti)

Született 1979. április 26-án Fehérgyarmaton. Péceli lakos. Az építőiparban dolgozik, a csapat ezermestere.

Magyar Gábor (beceneve: Hungary)

Született 1977. június 28-án Egerben. Jelenleg Recsken él. Kamionsofőrként dolgozik, a régi teherautók és autóbuszok avatott szakértője, egyben a csapat szerelője is.

Kalocsai Sándor (beceneve: Kém)

Született 1970. augusztus 25-én Budapesten. Péceli lakos. Kínai nyelvű tolmácsként, idegenvezetőként dolgozik, a csapat tolmácsa.

csomagtartó is jókora, 5 m hosszú, 1,35 m széles és kb. 50 cm magas. Felszereltünk még egy katonai csörlőt elakadás esetére.

– Térképek és az ismerősök beszámolóí alapján igyekeztünk az útvonalat úgy kialakítani, hogy főutakon érjük el Pekinget – fűzte hozzá Kalocsai Sándor. – A Góbi sivatagban is átkelünk, ezért aztán

jobb felkészülni arra, hogy elakadás esetén ki tudjuk menteni magunkat. Reméljük, nem lesz rá szükség, hogy a csörlőt használjuk.

A sok-sok információ hallatán meglehetősen hétköznapi dolgok jutottak eszembe: mely országokon fognak áthaladni, a vízumokat sikerült-e már beszerezni, mekkora távolságot tudnak egy nap alatt megtenni, hol fognak aludni?

A válaszokat Ottó és Sándor felváltva mondta, néha egymást kiegészítették. A hosszú út során csak nap közben fognak haladni. Éjszakázni kempingekben, kamionparkolóknak fognak. Visznek a fiúk magukkal sátrakat is, meg egy csomó konzervet. Főzni szabad tűzön fognak bográcsban, vagy ha a helyzet úgy hozza, kempingfőzőn.

Megtudtam, hogy az expedíció Magyarországot elhagyva Ukrajnán, Oroszországon és Mongólián keresztül ér Kínába. Az utazást július 11-14 között megszakítják, ugyanis szeretnének

A pannóniások:**Treszl Gábor** (beceneve: Treló)

Születése, 1977 óta Pakson él. Gépészmérnök. Hét éve egy motoros találkozó után vette meg első T5-ös Pannóniáját, amit nem sokkal később oldalkocsival védett az eldőlés ellen. Ettől kezdve már háromkerekűn jár rockfesztiválokra, koncertekre, külföldön is.

Magyar Zoltán

'79-ben Szabolcs megyében született. Gyermekkorától Pakson él. Motorja nincs, jogsit is csak nemrég szerzett. A pekingi túrát vízváltásznak tekinti életében.

részt venni Ulanbatorban Mongólia nemzeti, három sport ünnepe (íjászat, lovaglás, birkózás).

A visszautat Észak-Kínán, Kazahsztánban, Oroszországon és Ukrajnán keresztül tervezik megtenni. Ez utóbbi útvonal még módosulhat (a tibeti zavargások miatt). Kazahsztánban a csapat a tervek szerint fel fogja keresni a madzar törzset. Az érintett országokba (Ukrajnát kivéve) szükséges vízumokat beszerezni. Bízunk benne a csapattagok, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság (MOB) támogató nyilatkozata segítségükre lesz az ügyintézésben. A beszélgetésünk időpontjában még nem kapták meg valamennyit. Tájékoztatásuk szerint, mivel Kínába általában légi úton érkeznek magyar emberek, ezért okoz nehézséget az ügyintézés. Az orosz vízummal pedig akkor lehet probléma, ha nagyon rövid időre kapják meg az utazók.

Az utazást ugyanis 4-5 hónapra tervezik. A Robur „utazóbeszége” 68 kilométer óránként. Persze – mint megtudtam – lesz olyan szakasz is, például a Góbi sivatag, ahol jóval lassabb haladásra számítanak. Az érkezés pontos időpontja sincs még kitzve.

Az indulás azonban biztosan **június 7-én** (szombaton) lesz. A **péceli Emlékparkban** kisebb műsort szerveznek **10 órai kezdettel**, ahol beszédet mond dr. Gémesi György, a Magyar Olimpiai Bizottság alelnöke, dr. Benkovics Gyula polgármester, Mészáros Imre, a GÓJ Motoros Egyesület elnöke, Lányi Zsolt, az MNHA kurátora, közreműködik továbbá a péceli Városi Fúvós Zenekar (karnagy: Nagy Zsolt), Péceli Női Kar (karnagy: Rigóné Faragó Zsuzsa), Skuczi László, a Ráday Pál Gimnázium

tanára, a Magyar Nemzetőr Lovas Bandérium, Rigó Csaba Dániel (a Ráday Pál Gimnázium tanulója), Nagy Béla technikus.

Az utazók honlapján, a www.roburexpedicio.hu oldalon meglehetősen sok információt talál az érdeklődő.

Az élményekről, az utazásról kíváncsian várjuk a beszámolót.

Apróné Orosz Margit

Mindenki Gyermeknapja

Idén is megrendezésre került a United Way Mindenki Gyermeknapja a Millenáris parkban, ahol 2008. május 24-én, szombaton lakóotthonunk színesege is képviseltette magát, és segítségükkel az Egymást Segítő Egyesület is.

A rendezvény színes programokat kínált, amiket Sanyi és Bellus Karesz több képen lelkesen meg is örökített. A csapat nagy része meglátogatta a Csodák Palotáját és a színpadot, ahol gyakran váltották egymást az előadók, többek között a

Táncosok a színpadon

Kőbéka, a Nemadomfel és a Roll-Dance együttes. Mónikával és kistestvéremmel egy kalandtúrán vettünk részt az indiánok földjén, ahol különböző próbatételek kiállása után, melyek mindegyikénél egy-egy színes madártollat nyerhettünk, nemcsak fejdísz, de indián nevet is kaptunk. Emellett mozgalmas kikapcsolódást kínált az ESE sátor szomszédságában

Az ESE-csapat az ESE sátorban

felállított óriás csocsó- és focipálya. Marika és Laci a jégkrém beszerzésében jeleskedett, míg Gergő inkább az evésben. Marika a kisgyerekeket babusgatta.

Egy pillanat!

A rendezvényt az ESE sátra is színesítette a varrodából kölcsönzött plüssállatokkal, Csabi rajzaival, vidám perceinkről készült fotóinkkal, szórólapunkkal és újságunkkal.

Nem utolsó sorban pedig azzal, hogy garantált volt a jókedv és gyermekkacaj a vidám beszélgetés vagy éppen társasjátékozás közben, amihez nagyban hozzájárult Csonka Károly családjának apraja-nagyja.

Találkozás egy indiánnal

Hasznos volt ez az alkalom arra is, hogy más sérült és beteg gyermekekkel foglalkozó szervezetek tagjaival tapasztalatot és információt cseréljünk: elsétáltam a Budapesti Korai Fejlesztő Központért Alapítvány és a Csodalámpa Alapítvány sátrához.

A legszebb pillanatok mégis azok voltak számomra, amikor azt láttam, hogy minden gyermek egyformán tud örülni a játékoknak, ajándékoknak, a zenének és táncnak ezen a különleges napon. Örömteli volt a találkozás azokkal a lelkes érdeklődőkkel is, akik megálltak a sátrunknál, és a szórólap mellé egy-egy újságot is elfogadtak, elbeszélgettek velünk, odafordultak hozzánk. Őszinte kérdéseket tettek fel az ESE missziójával, tevékenységeivel, feladataival és céljaival kapcsolatban, és végül melegséggel a lelkükben köszöntek el tőlünk.

Furmann Zsuzsa

115 éve halt meg Erkel Ferenc zeneszerző, a nemzeti opera megteremtője, a magyar Himnusz megzenésítője

A Gyulán született **Erkel Ferenc** (1810. november 7. – Budapest, 1893. június 15.) gyerekkorától kezdve zeneközelben élt, hiszen tanító édesapja egyházi karnagy is volt. Nagyváradra és pozsonyi tanulmányai után alig múlt tizenhét éves, amikor házi zenetanárnak szegődött Kolozsvárra. Itt került kapcsolatba Ruzitska Józseffel, akinek a hatására figyelme az opera felé fordult. Zenei pályája zongoraművészként kezdődött, alkalmanként vezényelt, és zeneszerzéssel is kereste kényerét.

1834-ben mutatkozott be először Pesten, alig egy évvel később fel is költözött, és Pesten telepedett le. Több színháznál volt karnagy, majd 1837-től harminc éven át első karmester és zenei vezető volt a Pesti Magyar (később Nemzeti) Színháznál.

1839-ben feleségül vette Adler Adélt, s házasságukból később szintén zenei pályát választó fiúk születtek: Gyula, Elek, László és Sándor.

1840-ben szerezte első operáját, a Báthory Máriát, melynek szövegkönyvét Egressy Béni írta, aki később állandó segítőtje lett operaszerzői munkájában. Részben az ő nevéhez fűződik az 1837 és 1843 között dúló „operaháború”, mely a körül robbant ki, hogy a Pesti Magyar Színház – mint az egyetlen magyar játéknyelvű színház – műsoraiban milyen arányban képviseltesse magát az opera és a dráma.

A szabadságharc után minden erejét a fővárosi hangversenyélet fellendítésének szentelte. 1853-ban megalapította a Filharmóniai Társaságot. *Pályája csúcán írta a Bánk Bánt, mely az utolsó Egressy Béni-szövegkönyvű operája volt.* Erkel fél évszázados munkával teremtette meg a magyar operajátszás alapjait. Saját operái mellett írt népszínmű-, balett- és kísérőzenéket is. Pedagógiai tevékenysége mellett zenei intézményeket is alapított, illetve vezetett (Filharmóniai Társaság, Országos Magyar Daláregyesület). 1875-től 1886-os nyugdíjazásáig a Zeneakadémia igazgatója és zongoratanára volt. Szülővárosa, Gyula 1888-ban díszpolgárává választotta.

Emlékét Budapesten színház (a Magyar Állami Operaház Erkel Színháza), az 1952-ben alapított Erkel Ferenc-díj, továbbá számos közterület és kulturális intézmény őrzi. Keleti Márton 1952-ben filmet készített Erkel címmel a zeneszerző életéről.

A Himnusz megzenésítése

Bartay András 1844. február 29-én „20 arany pályadíjat tűz ki a legjobb népmelódiáért – Kölcsény Ferencz koszorús költőnk »Hymnusára« ének és zenekarra téve.” (Honderú, 1844. március 9.) *Gárdonyi Géza* az Erkel- emlékkönyvben (Bp., 1910.) az idős zeneszerző visz-

száemlékezése nyomán így szövi anekdotává a Pozsonyban – az országgyűlésen – tartózkodó művész életében (s a himnuszunk létében) oly fontos 1844 késő telének eseményeit:

„Csend van. Ülök és gondolkodok: hát hogy is kellene azt a himnuszt megcsinálni? Elém teszem a szöveget. Olvasom. Megint gondolkodok. És amint így elgondolkozom, eszembe jut az én első mesteremnek a szava, aki Pozsonyban tanított. Azt mondta: fiam, mikor valami szent zenét komponálsz, mindig a harangok szava jusson először eszedbe. És ott a szoba csöndességében megzendülnek az én fülemben a pozsonyi harangok.

Áhítat száll meg.

A kezemet a zongorára teszem, és hang hang után olvad.

Egy óra sem telik belé, megvan a himnusz...”

A pályadíjat „egyhangúlag” Erkel Ferencé nyerte a 13 pályázatból. Hátra volt még a betanítás, hogy aztán július 2-án a Nemzeti Színházban felhangozták először a nagyközönség előtt.

Csontos Tamásné

A Himnusz szoborba öntése

2006. május 7-én avatták fel Budakeszin a Himnusz szobrát. V. Majzik Mária kilenc méter hosszú, négy és fél méter magas alkotása egy kör sugarai mentén jeleníti meg a vers sorait, melynek közepén egy kétméteres, több mázsás, bronzból készült istenalak látható. A szobor hét ívből álló szerkezetében hétszer három bronzharang szólaltatja meg az ünnepeken Erkel Ferenc művét.

Világművészet 1024 négyzetcentiméteren

Lapzártakor még nem, az ESE Híradó kézhezvételekor már nem lesz újdonság az a kiállítás, amely a Szemere Pál Művelődési Házban nyílt június 3-án este.

„Szép holnap – kiállítás a tegnapi lemezbortóiból” – áll a meghívón. Egy rövid életű képzőművészeti műfaj remekeiből szedtem csokorba néhány százat erre az alkalomra. A nagylemezek, az LP-k, amelyek sokunk fiatalságának meghatározó rekvizitumai voltak, bebizonyították, többségük mind zenei, mind grafikai megközelítésben az egyetemes emberi kultúra részeseivé váltak. A hatvanas, hetvenes és nyolcvanas évek fekete korongjainak tasakjait olykor zseniális művészek tervezték. Szász Endre, Gross Arnold grafikai fantasztikus erőt sugároztak a zene meghallgatása mellett, vagy ki ne emlékezne a turisztikai zárandokhellyé vált londoni Abbey

roadon található zebrára, ahol a Beatles menetel cipőben és cipőtlenül.

Ezek a lemezbortók borítják a művelődési ház falát néhány napig, a cd-n felnövekvő nemzedéknek megmutatva, hogy volt élet a számítógépes grafika előtt is, az öregebbeknek egy kis visszaemlékezésre alkalmat adva.

Díner Tamás fotóművész, 150 lemezbortó tervezője nyitotta meg a kiállítást D. Nagy Lajos előadóművész és Futó Tamás grafikus társaságában. Szerencsés Kristóf versmondót Wagner Sándor kísérte, Sztevanovity Dusan versét mondta Mark Knopfler zenei illusztrációjára. Vanyek Zsófia énekkel, Tóth Benedek káprázatos dobszóolóval, a Keresztes és a Vitézek kemény rockkal idézték fel a tasakok tartalmának néhány pillanatát.

Ivánkócs Zoltán

55 éves a Fáy Iskola

Ismét egy jelentős évfordulós rendezvény helye volt a Ráday-kastély 2008. április 24-én. Ekkor és itt tartotta a Fáy András Szakközépiskola megalakulásának 55. születésnapját.

A díszvendégek sorában a Megyei Közgyűlés képviselőjében Imre Zsolt kabinetfőnök úr, Lovász Márta irodavezető asszony, a város polgármestere, dr. Benkovic Gyula rövid pozitív értékelés után további eredményes munkát kívánt az intézménynek.

A születésnapi rendezvény könnyed részét az ünnepi műsor adta, amelyben a városi Zeneiskola tanárai és Dudás Tibor ügyes táncosai is szerepeltek.

Az iskola a Kishársasban május 26-án a reneszánsz évhez illesztve tartotta bemutatóját. *(Képek az ESE Híradó májusi számában.)* A tangazdasági rendezvény maradandó élményt nyújtott a látogatóknak. A műsort kissé zavarta az a nehézgépjármű-forgalom, amely a bekötőút állapotában néhány hónap alatt komoly károkat okozott, a többi közlekedőnek bosszúságot okozott és okoz. Az út használható állapotban tartása, a károkozó kötelezése a helyreállításra a tulajdonos feladata. Evvel is könnyebbé lehet tenni az iskola – külső bázisának – működését.

Az iskolában végzett eredményes oktatást mutatta be néhány volt diák, akik tanult szakmájukban vagy pályamódosítás után más területen érték el eredményeket. Elmondta tapasztalatait Dobrovitz József fogathajtó világbajnok is.

Az iskola 55 éves történetét Ivánkoviczné Polmüller Brigitta igazgatónő ismertette a hallgatósággal. Rövid összefoglalásként – az olvasókat nem untatva, de áttekintést adva az iskola történetéből – az alábbiakat emelném ki:

1953-ban a mezőgazdaságban jelentkező szakember igényekre való tekintettel az akkori Földművelésügyi Minisztérium hívta életre az iskolát, amely az akkori években többfajta képzést is folytatott. Képeztek itt traktorosokat, mezőgazdasági elektrolakatosokat, kombájn- és traktorszerelőket, de volt méhész, vetőmagtermelő tanfolyam is. A tanulók létszáma 60-80 fő körül mozgott.

1956-tól mezőgazdasági szakiskolaként működött, gimnáziumban, mezőgazdasági technikumban érettségizett tanulókat vettek fel. Az oktatás szakmásművelő, szakosító volt. Baromfitelepek, keltetőállomások részére képeztek vezetőket. 1963-tól 1968-ig Felsőfokú Baromfityényszto Technikumként szaktechnikusokat bocsátott ki. 1968-tól bővülő szakterülettel (kertész, zöldség, gyümölcs) szakmunkásképzést biztosított, amely azonban 1971-től az állattenyésztés körére redukálódott. 1972-ben átadásra került gyakorlati oktatási helyek (állatház, tejlabor, csibekeltető és nevelő stb.) a kor színvonalát tükrözték.

1985-től indult a lótenyésztő szakmunkásképzés, amely ismét szélesedő szervezeti kapcsolatot is eredményezett. (Méneselek, lóversenyezés...) 1988-ban elindult a mezőgazdasági szakközépiskolai képzés, ami 1992-től kibővült a közigazgatási tagozattal.

1993-ban az iskola felvette a Fáy András nevet. A név a Fáy család iránti tiszteletet is szolgálta, mert Fáy András rokonai kapcsolatban állt az iskola parkjában álló Fáy-kastélyt építtető földbirtokos Fáy Györggyel.

A mezőgazdaság átalakulásával az oktatásban a gyakorlati képzés helyének kialakítása is, működtetése is a tanintézetre hárult. A megoldás alapját az államtól kapott, a Kishársasban elterülő 100 hektár földterület és az ezen megvalósuló oktatási komplexum létrehozása teremtette meg.

A tangazdaságban 1998-ban egy kis kollégium, majd 2002-ben egy lovas istálló került átadásra. 2007-ben a szakképzési fejlesztési támogatások segítségével elkészült a fedett lovascsarnok. A földterület művelését, az állatállomány ellátását és az oktatást a pályázaton nyert mezőgazdasági gépek is segítik.

Az iskola szervezetére a változás, az oktatás színvonalára a stabilitás, a jó minőség a jellemző. Ezt bizonyítja a tanulmányi versenyeken elért sok dobogós hely. A létesítéstől a fejlődés, a fejlesztés jól követhető. A területi széttagoltságtól (oktatás, illetve kollégium, stb.) a közelítés felé haladt. A tangazdaság kialakítása is a családi gazda-

ság irányába vezeti a hallgatókat. Stabil tudást ad a végzetteknek az „ÉLET”-hez.

Történelmi visszatekintés után a Megyei Közgyűlés elnökének képviselőjében Imre Zsolt kabinetfőnök úr köszöntötte az iskolát. A város polgármestere, dr. Benkovic Gyula rövid pozitív értékelés után további eredményes munkát kívánt az intézménynek.

Az iskola a Kishársasban május 26-án a reneszánsz évhez illesztve tartotta bemutatóját. *(Képek az ESE Híradó májusi számában.)* A tangazdasági rendezvény maradandó élményt nyújtott a látogatóknak. A műsort kissé zavarta az a nehézgépjármű-forgalom, amely a bekötőút állapotában néhány hónap alatt komoly károkat okozott, a többi közlekedőnek bosszúságot okozott és okoz. Az út használható állapotban tartása, a károkozó kötelezése a helyreállításra a tulajdonos feladata. Evvel is könnyebbé lehet tenni az iskola – külső bázisának – működését.

Az ünnep mellett sokkal több a dolgos hétköznap, amely az eredmények mellett a problémákat is hozza. A megoldás vagy a zavaró körülmények mérséklése több szereplős feladat. Az elmúlt évtizedekben az iskola környékén is jelentős változások történtek. A településrész körbenötte az iskolát, a mezőgazdasági környezet lakóterületté alakult. Az életvitel is megváltozott. A házak kertjeiben folytatott kertészeti és állattartó szokások átalakultak, megszűntek. Az iskolai oktatáshoz kapcsolódik a tanulók szakmai gyakorlata, amely az iskola kertészetében, az állatházban és a Kishársasban történik. Az iskolának a tanítás mellett pénzügyi bevételi kötelezettségei vannak, ezek nem kis feladatot jelentenek az intézmény számára. A bevétel előteremtésében fő feladat hárul az állatház, a kertészet, a szántóföldi növénytermesztés üzemeltetőire.

A fő tevékenységek a tangazdaságban folynak, azonban az állatház (baromfi és sertés) maradt. Az állatház („gazdasági udvar”, de semmiképp sem sertéstelep!) és környezete tiszta, elválasztott víz-elvezetésű, külön bekerített terület, amelynek tisztántartására kiemelt figyelmet fordítanak. A szennyezett víz és a „trágya” gyűjtése, tárolása, elszállítása szervezett és gondos gazda módjára történik. Területről kifolyás nem észlelhető. A rágcsáló védelem szervezett. Sajnos a szubjektív „szag” észlelés a szállítások időszakában az érzékeny orrukat ingerelheti, de ez nem környezetszennyezés. A helyzet kialakulásáért lehet felelősöket és támogatókat keresni, de tudomásul kell venni, hogy az „állattartó udvar” régebben létesült, mint sok lakóház. Az iskola vezetése és tanárai megelégedéssel fogadnák, ha egy új, korszerű létesítménybe költöztethetnék a Maglódi úti állatállományt, de addig is a legjobb szándék vezérli tevékenységüket. A kötelező gazdasági eredmények elérésére fordított figyelmük azonos nagyságú a környezet terhelésének csökkentésére irányuló tevékenységükkel.

A tanintézet (pontos megnevezéssel: Fáy András Mezőgazdasági, Közigazdasági Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium) megyei fenntartású, de működésével, színvonalas rendezvényeivel, az oktatás, a nevelés területén elért eredményeivel a város életét szepíti, hírnevét növeli. Köszönet illeti az intézmény tanárait, dolgozóit, a kuratórium tagjait és mindenkit, aki az iskola működését támogatja.

További sikerekben, oktatási eredményekben gazdag, komoly pénzügyi támogatású éveket kíván minden érintett az 55 éves „Fáy”-nak.

Gyöngyösi Ferenc

Virágok ékesítsék kertünket!

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) megalakulása óta évről-évre fejlődik, bővül, így több lehetőséget teremtve az idősek, a fogyatékkal élők segítésére.

Növekedésünkkel együtt jár, hogy egyre többen látogatnak intézményünkbe, ezért az autók parkolása egyre nagyobb gondot okozott. Mára ez már megoldott, tágas parkolót létesítettünk, hogy a hozzánk érkezők, dolgozóink kényelmesen és biztonságosan elhagyhassák autóikat. Miután elkészült a parkoló, az

oldalára rakott gyephézagos kövek beültetését terveztük. A Pitti Katalin Idősek Klubjának tagjai egy délelőttjüket erre szánták. Aki tudott, otthonról hozott sziklakerti növényeket, s egy nagy részt beültettek. Dolgozóink ezúttal sem zárkóztak el a csapatmunka elől, mindenki vállalta, hogy egy követ beültet. Ez történik most folyamatosan, helyenként már virulnak a növények, de még sok lyukas kő várja kertészét, remélem nem sokáig.

Parajdi Olga

Pécelen a Fáy fái alatt Nyári napközis tábor 6-14 éves gyermekek számára

A péceli önkormányzat az idén is szervez napközis tábort két turnusban. A helyszínt a Fáy András Szakközépiskola adja, a táborban tevékenykedő pedagógusok a péceli iskolák dolgozói. A tanulók hétköznapjaikat hasznosan és kellemesen tölthetik el, amíg szüleik dolgoznak.

A tábor életének rendjét úgy szervezzük, hogy az állandóság és a változatoság egyaránt érvényesüljön.

Milyen állandó események lesznek a tábor életében? Minden csütörtökön lesz egész napos kirándulás, pénteken közlekedési játékok, baleset-megelőzési ismeretek oktatása, a hét minden napján lesz sport is.

A változatosságot az érdekes kézműves foglalkozások, a csütörtökönkénti kirándulások különböző helyszínei jelentik. Péntekenként pedig újabb és újabb közlekedési ismereteket szerezhetnek a tanulók. Rendezünk számukra vetélkedőt,

ahol a legjobbak hasznos ajándékot kapnak.

Már hét órától tartunk ügyeletet, fogadjuk a gyermekeket. A foglalkozások 8 órától 12.30-ig tartanak. Ebéd után egy óra pihenő következik, utána társasjáték, sport, szabadfoglalkozás 16 óráig. A tábor 17 óráig tart ügyeletet.

Mindannyian, akik a táborban dolgozunk, azon leszünk, hogy mind a gyermekek, mind a szülők elégedettek legyenek, és örömmel gondoljanak vissza arra az időre, amit itt töltöttek a Fáy fái alatt.

Nagy-Baranyi Katalin és
Patóné Szabó Erika
táborvezetők

(A táborozók térítési díja: 750 Ft/nap/fő. Sajnos a jelentkezési határidő, május 30. már elmúlt, ám bízunk benne, hogy minden táborozni vágyónak sikerült időben jelentkezni. A szerkesztő)

Álláspályázat

A VÉDESE Kht.
szakács munkatársat keres.

Feltételek:

- szakirányú végzettség,
- nagykonyhai tapasztalat.

Munkavégzés helye: Isaszeg

Fizetés:

a Munka Törvénykönyve szerint

A jelentkezés határideje:

2008. június 25.

Az állás betölthető:

2008. július 1-től

Érdeklődni és jelentkezni lehet

Némethy Máriánál az ESE központi címén (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) személyesen, a 06-28/454-076 vagy a 06-28/454-077-es telefonszámokon, illetve az ese@vnet.hu e-mail címen.

A klubban történt

Az ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának tagjaival előadások előtt többször is beszélgettünk otthoni teendőinkről, a ház körüli munkáinkról, kertészkedésről. Többször merültek fel kérdések, amikre nem tudtunk egymásnak egyértelmű választ adni, mint például a kerti hulladék égetése, hogy mikor engedélyezett, vagy az állatok tartásáról stb. Kérdéseink megválaszolására felkértük Csopják Tibor képviselő urat, a Mezőgazdasági és Környezetvédelmi Bizottság elnökét, valamint Monori Sándor urat, aki önkormányzatunk környezetvédelmi előadója. Április 24-én meghívásunknak eleget tettek, és készségesen álltak rendelkezésünkre. Igen részletesen ismertették az ide vonatkozó jogszabályokat, megválaszolatlan kérdéseinket följegyezték, és ígéretet tettek, hogy ősszel ismét eljönnek ezekre válaszolni. A beszélgetés tartalmas és hasznos volt, köszönjük, hogy itt voltak.

Május 6-án a Harangvirág Óvoda kicsinyei anyák napi műsorral kedveskedtek. Mosolyaikkal, daloscskáikkal mindannyiunkat elbűvöltek, ajándékaikkal meghatottak. Köszönjük a pedagógusoknak a felkészítést, a gyerekeknek az előadást, és hogy eljöttek. Isten áldása legyen rajtuk, mindenkor örömmel várjuk Öket!

A Harangvirág Óvoda kicsinyei

Bálint Gyöngyvér

Pünkösdre készülve, május 8-án meghívott vendégünk Bálint Gyöngyvér evangélikus lelkészasszony volt. Nagy örömmelre férje, Bálint József zenetanár is elkísérte. Klubtagjaink Gyöngyikének szólítják, mindenki régóta ismeri, népszerűsége miatt kedvelik. Rövid bemutatkozása után az ünnep értelméről, lényegéről beszélt, közben a tanár úr Kodály-zenét játszott klarinéton. A szentlélek ereje, szerepe mindennapjainkban is hangsúlyt kap. Ő alakítja ki az emberekben – az Isteni Igével

egységben – a megtérést és az újjászületést, ő teszi valóságossá a hívőkben a megváltás ajándékait, vezet, tanít, bizottságot tesz Jézus Krisztusról. Simon András grafikus egyvonalas rajzaival ábrázolta az elhangzottakat, amelyek hangok nélkül, csupán a papíron hagyott jel lendületes ívével, finom rezdüléseivel szólítottak meg bennünket. Az előadást közös énekléssel zártuk, hálás szívvel köszöngettük, hogy egy csodálatos délelőttöt tölthetünk együtt.

Május 13-án közkívánatra a Halálos tavasz című filmet vetítettük, Jávor Pál és Karády Katalin főszereplésével.

Arvay Marika zenés délelőttjeire mindig szívesen jönnek klubtagjaink. Május 15-én mind azt énekeltük: „újra itt volt a nagy csapat”, nótáztunk, nagyon jó hangulatban töltöttük a délelőttöt.

Május 20-án Berecz András énekes és mesemondó tette fergetegessé délelőttünket. Először „A kíváncsi ember” című meséjét hallhattuk. Igaz, beszédére nagyon oda kellett figyelni – tájnyelvi szöveget hallottunk –, hogy ne veszítsük el a mese fonálát. A mese tanulságos volt. A főhős arra volt kíváncsi, milyen lehet a pokol és a mennyország. Amint az anygallal „fűrdtek” a pokol

Berecz András

sét fejezte ki. Azt mondta, ő hálás Istennek, hogy itt lehetett. Mi úgysszintén!

Parajdi Olga

Befejeződött a nonprofit szervezetek képzése

Végéhez ért a FÉNY-ESE Alapítvány NCA által támogatott „Nonprofit szolgáltatásfejlesztés erőforrásai” című pályázat keretében indított képzése.

Április 30-án tartotta meg „A szolgáltatások kommunikációja” című előadását meghívott előadónk, Galánfi Csaba kommunikációs szakértő, aki a Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség tagja, valamint a Pécsi Tudományegyetem tanára. Számos profitorientált és nonprofit szervezet tevékenységében is részt vett, ezen kívül a MOL Rt. stratégiai kommunikációs és kutatási igazgatója volt. A képzés nagyon érdekesnek bizonyult, a civil résztvevők példáján keresztül vezetett végig a gondolatmenet. Az előadáson a szolgáltatások kultúráját, marketingjét és külső-belső kommunikációját ismerhettük meg. A jelenlévők hasznosnak tartották az elhangzottakat, és felettébb sok kérdés hangzott el az előadás témájával kapcsolatosan.

Néhányan a csapat tagjaiból

A vizsga előtti utolsó képzési napon, május 8-án a résztvevők megismerkedhettek a nonprofit szervezetek által a központi, illetve a decentralizált keretkből, a munkavállalók foglalkoztatása után igényelhető támogatásokkal. Külön hangsúlyt kapott a közhasznú foglalkoztatás, a munkaerő-piaci programok, valamint a válsághelyzetek (csoportos létszámleépítés) megoldására tett erőfeszítések. Mivel a résztvevők várhatóan tanácsadóként is szerepet fognak vállalni a szűkebb környezetükben, ezért az álláskeresői járadékról, az önfoglalkoztatásról, a START, a START Plusz és a START Extra kártyáról is kaptak információkat.

A nap második részében az egyes szociális szolgáltatások (bentlakás, nappali intézmény, családi napközi) esetében lett összehasonlítva a fenntartáshoz szükséges létszám, az elmaradhatatlan kiegészítő szolgáltatások, valamint a munkatársak alkalmazáshoz igénybe vehető, megpályázható támogatás.

A nap vége előtt a képzést lezáró vizsgát beszéltük át a hallgatókkal. Erre igazán szükség volt, hiszen a képzésen olyanok is vannak, akik utoljára néhány évtizeddel ezelőtt vizsgáztak, tehát szükség volt a „vizsgadrukk” oldására. Befejezőként a képzés alatt felmerült gondolatokat, tapasztalatokat osztották meg a résztvevők egymással és a képző intézmény képviselőivel.

Május 15-én került sor a záróvizsgára, melyre egy hét felkészülési idő állt a rendelkezésre. A képzésre 16 fő jelentkezett

– többségében péceli, isaszegi és gödöllői civilek –, ebből 15 fő tett sikeres vizsgát, és kapott névre szóló tanúsítványt.

A vizsgát követően pozitív visszajelzéseket kaptunk a hallgatóktól arról, hogy olyan információkat szereztek, amelyet nemcsak az életben, hanem több munkaterületen is tudnak hasznosítani. A képzés emellett nemcsak ismeretekkel gazdagította a résztvevőket, hanem alaposan megismerhették egymás szervezeteinek misszióját, tevékenységét. Reméljük, hogy a jövőben ez az ismeretség gyümölcsöző partneri kapcsolatok alapja is lesz.

Mindenki koncentrált a dolgozatírás alatt

A búcsúzkodás alkalmával felelevenítették azokat a komoly, bensőséges beszélgetéseket és vicces helyzeteket, valamint azokat az egy-egy csapatban végzett feladatokat, amiket soha nem fognak elfelejteni. Eredményként mondható el, hogy volt résztvevőnk, aki a képzésen kapott olyan megerősítést, aminek hatására várhatóan szociális szolgáltatást fog megszervezni, immáron saját magát fog-

Galánfi Csaba előadása

lalkoztatva. Ez igen nagy eredmény és öröm a FÉNY-ESE Felnőtt Képző Intézmény számára. Örülünk, hogy valódi, felhasználható tudást tudunk közvetíteni a képzésen résztvevőknek.

Bilász Ildikó és Laukóné Mukk Adrienn

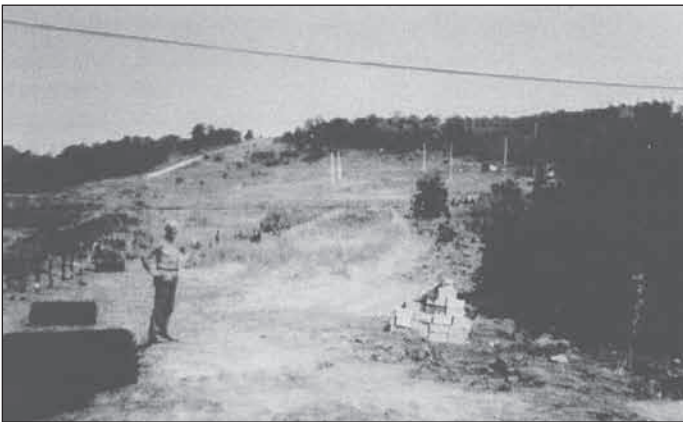
AZ ESE 19 ÉVE KÉPEKBE

1989. október, a jössgrundi kapcsolat

1990. november 2., Csemer Judit házának avatása

1991. indulás a semmiből

1991. június, holland építőtábor

1993. holland építőtábor, Pécel

1994. október, Pécel

1998. március 15., Pécel épületavató ünnepség

Alemany Erzsébet a Teréz Anya dombormű előtt

1989. június 5. – 2008. június

2001. szeptember, Isaszeg

2002. március 15., I. épület avatása Isaszegen

2003. augusztus, Isaszeg

2007. Isaszeg, Támogató Szolgálatunk

2007. az ESE Csipet csapat zenekara

2007. Isaszeg, fogyatékosok játszótéren

2007. piknik az isaszegi kertben

Tessék befáradni! ESE 2008. Pécel

A Városliget története

A krónikák szerint a Városliget volt a világ első nyilvános parkja, ma Budapest legnagyobb közparkja: 100 hektár kiterjedésű.

A középkorban még mocsaras városszéli területet I. Lipót adományozta Pest városának. 1799-ben gróf Batthyány József esztergomi érsek megbízásából – aki 24 évre kibérelte a területet – egy tavat létesítettek itt, két szigettel (a nagyobbikon, az ún. Páva- illetve Nádor-szigeten ma a Széchenyi-fürdő, a kisebbiken, az ún. Drót- majd Széchenyi-szigeten a Vajdahunyad vár áll). Az egykori Ökördülőnek nevezett területet 1755-ben kezdték fűzfával betelepíteni. Boráros János, a város bírása a közönség számára mulató- és üdülőhelyé kívánta már akkor alakítani a Városerdőt.

1813-ban a Szépitő Bizottmány pályázatot írt ki népkert kialakítására. A Bizottmány a német származású Heinrich Nebbien tervét találta a legjobbnak. Nebbien először felmérte a terület állapotát, majd nagyszabású tájkert-tervet készített. Mivel a megvalósításhoz kevés pénz állt rendelkezésre, Nebbien elképzelése csak főbb vonalaiban valósult meg: megépült a bejárat mögötti kerek, platánokkal szegélyezett rondó és a szabadon vezetett úthálózat.

Az 1885-ben megrendezett országos kiállítás alkalmára nagyszabású parkosítás készült, kiépítették a kocsis- és gyalogutakat, megépítették a Stefánia utat. A kiállítási terület a Városligeti fasor tengelyébe került. A legnagyobb épület az Iparcsarnok volt, de több mint száz ideiglenes épület került még ide. A kiállítás bezárása után több épület tovább működött, az ún. Múcsarnok később a Székesfővárosi Múzeumnak adott helyet, az 1885-ös kiállításra épült, Ybl Miklós tervezte Királypavilon pedig később Gerbeaud-kioszkként vált ismertté.

Egy évtized múlva, 1896-ban a millenniumi kiállítást rendezték itt, amely az ország múltját és akkori fejlettségét kívánta demonstrálni. A tóba ekkor vezették a Rákospatak vizét, feltöltötték a Nádor-sziget körüli tórést, és a fák jelentős részét kivágták. A kiállításra emelt állandó épületek közül az Alpár Ignác tervezte Történelmi Főcsoport (az ún. Vajdahunyad vár) ma a Városliget meghatározó épületegyüttese.

A Városligetben már 1865 óta működött az Állatkert, amelyet 1907-ben vett át a főváros, s újjáalakítva 1912-ben nyitották

meg. Már ekkor is sok mutatványos szórakoztatta a közönséget a közelben, akiket 1885-re az Öregliget területére telepítettek át. Ezen a helyen jött létre 1896-ban az ún. Óbudavár mulató-együttes. Helyét később az Angolpark (ma Vidámpark) és az Állatkert foglalta el.

A parkból, a millenniumi ünnepségsorozat keretében hasították ki a mai Hősök tere területét. A Liget növényzete éppúgy tartalmaz famatuzsálemeket, mint nemrég ültetett fákat. Színfoltot jelentenek a

Vajdahunyadvár régi fotón

fává nőtt cserjék, valamint a Városligeti körút mellett található kis botanikus kert, számos érdekes növénnyel. A Liget növényvilágának néhány ritkasága: libanoni cédrus, kolorádófenyő, páfrányfenyő, görög és spanyol jegenyefenyő, hikoridió, júdásfa, ámbrafa, kaukázusi szárnyasdió, vörös juhar. *A Városliget kerek székkel is látogatható!*

A Széchenyi-fürdő rövid története

A Városliget környékén **Zsigmond Vilmos** (1821-1888) **1868-ban (130 éve!)** meleg vizű források után kutatott, és ennek köszönhető a mai Széchenyi Gyógy-

és Strandfürdő kiépülése.

1877-ben a mai Hősök tere közelében fűrt artézi kútból kénes melegvizű tört a felszínre. A forrás vizét 1881-ben elvezették a városligeti Nádor-szigetre, és itt létesítették – egy meglévő épület átalakításával – az igen hamar közkedvelté vált Artézi Fürdőt. A Székesfővárosi Mérnöki Hivatal 1894-ben még az Artézi Fürdő jelentős bővítését tervezte. A mai Széchenyi Gyógyfürdőt 1908-1913 között építették föl.

A gyógyfürdő épületének bővítésére 1926-ban nyilvános tervpályázatot írtak ki, ennek nyertese **ifj. Francsek Imre** volt, az ő terve alapján egészült ki 1927-ben a gyógyfürdő strandfürdővel. A kétudvaros régi épülettömböt oldalirányban és a hátsó homlokzat mögött továbbépítették, itt kapott helyet az új „népfürdő”. A hátsó homlokzat előtt alakították ki a strandmedencéket, amelyeket a kor szokása szerint homok borított, a főnyeremény illúzióját keltve. A fürdőt a korábbi bővítések, átépítések után 1999-ben felújították, medencéit korszerű vízforgató berendezésekkel látták el.

A Liget történetéhez kapcsolható érdekesség még, hogy **1832. július 1-jén** jelent meg fővárosunkban az **első tömegközlekedési eszköz, az omnibusz**. 1837-ig a Városliget és a duna-parti Lloyd-palota között közlekedett.

Csontos Tamásné

A VÉDESE Kht. kertész munkatársat keres.

Feltételek:

- szakirányú végzettség,
- szakmai gyakorlat.

Munkavégzés helye: Pécel és Isaszeg
Fizetés:

a Munka Törvénykönyve szerint
A jelentkezés határideje:

2008. május 25.

Az állás betölthető:

2008. június 1-től

Érdeklődni és jelentkezni lehet

Némethy Máriaánál

- az ESE központi címén (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) személyesen,
- a 06-28/454-076 vagy a 06-28/454-077-es telefonszámokon,
- illetve az ese@vnet.hu e-mail címen.

Lakást bérelnék!

Júliustól kb. 3 hónapra kifogástalan állapotú, berendezett kis lakást BÉRELNÉK Pécelen vagy környékén.

Tel.: 06-20/310-2690

66 éves elképzelés: M0

Immár 21 éve épül a fővárost körülölelő gyorsforgalmi út, de még most sem tudni, mikor fejeződik be. A jelenlegi tervek szerint 2015-re lesz kész teljes hosszában az M0, de a tapasztalatok alapján sokan skeptikusan fogadják ezt a becslést.

A fővárost körülölelő gyorsforgalmi út gondolatát először a Budapesti Műszaki Egyetem egykori professzora, Dr. Vásárhelyi Boldizsár vetette fel 1942-ben megjelent tanulmányában. A tervet a II. világháború pusztítása évtizedekre levette a napirendről. A 60-as években, az eredeti elképzeléstől eltérően, a fővárosba sugárirányban befutó utakat egy, a Hungária körút felett megépítendő magas vezetésű autópályával kívánták összekötni. A 70-es évek során ezt az elképzelést elvetették, és ismét a város határában futó körgyűrű gondolata került előtérbe. Ekkortájt készültek el az első tervek és a körgyűrű ma is használatos szektorokra osztása: déli szektor (M1 és M5 autópályák között), keleti szektor (M5 és M3 autópályák között), északi szektor (M3 és a 10-es út között), nyugati szektor (10-es út és az M1 között). Egy ilyen körgyűrűnek 4 fő funkciót kell ellátnia: összekötni és hálózattá szervezni a sugárirányú gyorsforgalmi utakat, terhelmentesíteni a fővárost a

tranzitforgalomtól, forgalomgyűjtő és -elosztó szerepet lát el, valamint elősegíti és gyorsítja a főváros külső kerületeinek és az agglomerációnak a közlekedését.

A tényleges építési munkákat 1987-ben kezdték el a déli szektor építésével. 1990-ben adták át az első nagyobb szakaszt (a 6-os út és az M5 között), a teljes déli szektort pedig 1994-ben. Eredetileg kétszer háromsávós autópályát (osztott pályás út, vagyis a forgalmi irányok fizikailag is el vannak különítve) építettek volna, de takarékosági okokból csak kétszer kétsávós autótút (itt csak záróvonal van a két menetirány között) épült, leállósáv nélkül. Ez az a szakasz, amelyik „Halálút” néven került be a köztudatba. Az út adottságai, valamint az emberi felelőtlenség miatt nagyon sok halálos kimenetelű baleset történt. Később a forgalmi irányokat beton elemekkel elválasztották, ettől az intézkedéstől nagymértékben csökkent a balesetek száma.

Ezután az M3-at és a 2-es utat összekötő szakasz készült el 1998-ra 2/A és 2/B

néven, majd pedig az M5-öt és a 4-es utat összekötő rész 2005-re. A mai napig ennyi, ami használható az M0-ból.

Jelenleg a keleti és az északi szektorban folynak építési munkák. Az északiban az északi Duna-híd (Megyeri híd) épül, a keletiben pedig a 4-es út és az M3 között építik az utat. A keleti szektor – ugyanúgy, mint a többi már meglévő szakaszok – kétszer két sávós autótút lesz. A Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. a honlapján így fogalmaz: „2x3 forgalmi sávós autópályává fejleszthető 2x2 forgalmi sávós

M0 áttekintő térképe

autótút”. Az ígéretek szerint a híd is, valamint a keleti szektor – az M31-es út kivételével – idén nyár végére elkészül. Ez azt jelentené, hogy a 2-es úttól az M1-ig járható a körgyűrű, ami a teljes hossz kb. háromnegyede.

Az M31-es útszakasz nem az M0 része, de megépítése szükséges ahhoz, hogy az M0 ellássa egyik fő feladatát, a főváros terhelmentesítését. Az európai közlekedési folyosókra vonatkozó megállapodás alapján az V-ös számmal jelölt főirány Magyarországon az M3-M7 vonalán halad. Fontos tehát ezen autópályák megfelelő színvonalú és kellően rövid összeköttetése. Ez az összeköttetés az M31 nélkül nem lenne kellően rövid. Szakértők szerint, ha nincs az M31-es út, akkor az M3-as felől érkező kamionsofőr, aki az M7-esen szeretne tovább haladni, Pest határát elérve nem térne rá az M0-ra, hanem átvágna Budapesten, érintve a túlszűfolt belvárost. Éppen ezért a 3-as út és az M3-as közötti szakasz nyomvonalának elfogadását

a szomszédos települések és a budapesti kerületek az M31-es út megépítésének feltételéhez kötötték.

A nyugati szektorban még egyáltalán nem folynak építési munkák. A helyzet az, hogy itt még a nyomvonal sincs meg, ugyanis ez a szakasz több helyen is keresztezné a Budai Tájvédelmi Körzetet. Ezen a szakaszon előreláthatóan 5 db 1-2 km hosszú alagútra is szükség lesz, ami jelentősen növeli majd az építési költségeket. Itt jegyzem meg, hogy a már megépült és jelenleg épülő pályának gyakorlatilag egy olyan szakasza sincs, amit ne támadtak volna civil szervezetek, környezetvédők vagy önkormányzatok. A beruházó hangsúlyt fektet a környezetvédelemre és a zajszint-előírások betartására. A tervezés során szempont volt az állatok élőhelyeinek megővése is. A lakott területeket szükség szerint zajárnyékoló falakkal, telepített növényzettel védik. A nyomvonalat úgy tervezték, hogy az „a lehető legkisebb mértékben” érintsen természetvédelmi területeket. Speciális állattárjók építésével igyekeznek megóvni az állatok élőhelyét. A környezetvédelmi intézkedések ellenére vannak, akik harcoltak az M0 ellen. 1995-ben a Levegő Munkacsoport az északi és nyugati szektor megépítésének tel-

jes elhagyását, valamint a keleti szektor újratervezését javasolták. Tény, hogy egy újonnan megépített gyorsforgalmi útnak forgalomgerjesztő hatása van. Minden egyes átadott útszakasz növelni fogja az M0 forgalmát. Az ilyen gyorsforgalmi utak mellé ipartelepek, elosztó raktárak, bevásárlóközpontok szoktak települni, ez is a forgalom növekedéséhez vezet. Ezek alapján vannak, akiknek az a véleménye, hogy az M0-on a menetidő valamint a forgalombiztonság nem lesz megfelelő, és a körgyűrű nem fogja tudni ellátni a feladatát.

2015 még messze van, de előbb-utóbb bezárul a kör. Remélhetőleg a főváros, az agglomeráció, a környezetvédők, valamint az M0-t használó járművezetők melegezésére, a lehető legkisebb környezeti terheléssel. (Az M0-val kapcsolatban információk a www.m0.hu, a www.nif.hu oldalakon olvashatóak, valamint a 06-1/328-5041-es telefonszámon hétköznap 8-17-ig üzemelő információs szolgálatról kérhetőek.)

Bense Balázs

Receptötletező

Nagyon boldog voltam, amikor kiderült, hogy színes, ötletes rovatokkal bővítjük újságunkat, hogy olvasóink közül minden korosztály megtalálja azt a számára érdekes olvasnivalót, amivel kellemesen töltheti a szabadidejét. Számomra azért kedves ez az oldal, mivel idom nagy részét szeretem arra fordítani, hogy finom és dekoratív ételeket készítek, van, amikor hagyományos módon, van, amikor pedig a reformkonyha különlegességeivel.

Az első idénygyümölcs az eper, aminek fantasztikus édes, különleges íze – talán mondhatom bátran – mindenki kedvence. Az első recept, amit szeretnék megosztani minden kedves olvasónkkal: a házi eperes somlói galuska. Ezt a süteményt a nagymamám nekem készítette minden évben (és a mai napig is készíti) a születésnapomra. Ha vendégeket várok, mindig ezzel kedveskedem, hiszen az év minden napján és az ünnepek alkalmával is elkészíthető, bármilyen gyümölcsöt használhatunk hozzá. Tehát a recept a következő:

Hozzávalók:

A vizes piskótához:

4 egész tojás, 25 dkg porcukor, 20 dkg liszt, 8 e.k. víz, 1 csapott mokkáskanál szódadikarbóna.
A tojássárgákat a 20dkg cukorral és a 4 e.k. vízzel géppel alaposan kikeverjük. A tojásfehérjéket a másik 4 e.k. vízzel és az 5 dkg cukorral kemény habbá verjük.

A liszt felét elvegyítjük a szódadikarbónával, és elkeverjük a tojássárgákkal. A hab felét hozzákeverjük, majd liszt és a hab másik fele következik.

A tepsit vékonyan kikenjük margarinnal, és előmelegített sütőben a vizes piskótát aransárgára sütjük. A sütést követően négyfelé vágjuk.

A krémhez:

20 dkg porcukor, 1 cs. vaníliás cukor, 20 dkg vaj, 2 e.k.kakaó, 5 dl tej, 5 e.k. liszt

A tejszínt felfőzzük, hogy csomómentes legyen, majd hozzáadjuk a porcukorból, vaníliás cukorból, vajból, kakaóból kevert masszát.

Az egészet addig kell kevergetni, amíg ki nem hűl, hogy bőr ne keletkezzen rajta.

A töltelékhez:

10 dkg csokoládé, 10 dkg durvára vágott dió, 20- 25 dkg eper (6-7 szem epret hagyjunk meg díszítésnek). Egyéb gyümölcs lehet: banán, ananász, narancs.

Elkészítés:

Az elkészítés rétegesen történik, egy réteg szaggatott piskóta, egy réteg krém, egy réteg töltelék, majd jól összeforgatjuk, és egy-két órát a hűtőben pihentetjük. Még finomabb és csábítóbb lesz, ha tálalás előtt tejszínhabbal díszítjük.

Jó étvágyat kívánok!

Laukóné Mukk Adrienn

Május elseje a Hősök terén

Ezen a csodálatos tavaszi napon én is kinn voltam családommal együtt ünnepelni. Kétóránként emelték a felszalagozott májusfákat a talpatatokra.

Szerettem egy fehérszínű selyemszalagot, és ráírtam szívem teljes szeretetével, hogy PÉCEL – Egymást Segítő Egyesület, s ezt a golyalábakon, magyaros ruhában lépkedő úr hangosan felolvasta a Hősök terén álló sokaságnak.

Úgy éreztem, hogy 2 óra-
kor, amikor felállították a mi MÁJUSFÁNKAT, a péceli emberek szíve is megdobbanhatott. Szeretettel:

Papp Ignácné Balla Mária

Álláspályázatok

A VÉDESE Kht. munkatársakat keres.

Társadalombiztosítási ügyintéző

Feltételek:

- legalább középfokú tb ügyintéző végzettség,
- nagykonyhai gyakorlat.

Munkavégzés helye: Pécel

Fizetés: a Munka Törvénykönyve szerint

Az állás betölthető: azonnal

Érdeklődni és jelentkezni lehet Keresztes Máriaánál

Dietetikus munkakör betöltésére.

Pályázati feltételek:

- felsőfokú szakirányú végzettség,
- szakmai önéletrajz.

Munkavégzés helye: Isaszeg és Pécel

Fizetés: a Munka Törvénykönyve szerint

A pályázat benyújtási határideje: 2008. június 25.

Az állás betölthető:

2008. július 1-től

Érdeklődni és jelentkezni lehet Némethy Máriaánál

- az ESE központi címén (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) személyesen,
- a 06-28/454-076 vagy a 06-28/454-077-es telefonszámokon,
- illetve az ese@vnet.hu e-mail címen.

Tevékenységeinkről további információ a www.egymast-segito.hu honlapon található.

DEÁKTANYA

2008. június 5. – **KIKE: Esküvő**

A tizenhatodik éve működő Kistarcsai Kulturális Egyesület elérte a serdülőkort, mire sor kerül az első olyan házasságra, melynek mindkét főszereplője az egyesület tagja. A menyasszony, Brancs Ilona és a vőlegény, Hirmann Márton is aktívan közreműködik a közösség életében.

2008. június 12. – **Halmos Monika: Varázslatos virágízek**

Beleharapni a virágba, megkóstolni egy kicsinyke bimbót – nem mindennapi élvezet. Am melyik növény ehető? Milyen virágból készíthetünk üdítő italt, melyiket süssük tésztaköppenyegbe? Az ehető virágok szakértője az ezer ízű virágbirodalomba szeretné elkalauzolni az inyeneket.

2008. június 19. – **Uvacsek Martina: Malajzia egészen más**

Hogyan került egy kistarcsai lány vendégtanárként a Maláj Egyetemre? A malájok közt végzett életmódivizsgálat. Kuala Lumpur és kisebb városok. Turistaparadicsom egy szigeten. Részvétel egy dzsungeltúrán. A helyiek felfogása az emberletről. A közbiztonság. Rablóátadás fényes nappal.

2008. június 26. – **Hídi Szilveszter: A média világa**

A nyomtatott és az elektronikus sajtó közti lényeges különbségek. A helyi televíziózástól a nagy kereskedelmi csatornáig. Díjazott dokumentum- és portréfilmek. A híradózás varázsa. Kampányok, interjúk. Az operatőr és a rendező szerepe. Teendők a felvételtől a bemutatható filmig. Kincsesláda.

A Deáktanya előadásait a Városháza (Kistarcsa, Szabadság út 48.) földszinti közösségi termében tartjuk. A klubestek ideje: csütörtökön este 7-10 óráig.

Az előadások csütörtökönként este 7 órakor kezdődnek, időtartamuk kb. 1 óra.

A Deáktanya ismeretterjesztő előadásai nyitottak, azokat bárki térítésmentesen látogathatja.

Kistarcsai Kulturális Egyesület

TRAFFIPAX ELŐREJELZÉS

2008. június hó

- 01-én: Dány KMB területe
- 02-án, 03-án: Pécel Rendőrőrs területe
- 04-én, 05-én, 06-án: Kistarcsa Rendőrőrs területe
- 07-én, 08-án: Pécel Rendőrőrs területe
- 09-én, 10-én: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 11-én: Gödöllő területe
- 12-én, 13-án: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 14-én, 15-én: Gödöllő területe
- 16-án, 17-én: Aszód Rendőrőrs területe
- 18-án, 19-én: Dány KMB területe
- 20-án, 21-én, 22-én: Aszód Rendőrőrs területe
- 23-án, 24-én: Kistarcsa Rendőrőrs területe
- 25-én, 26-án, 27-én: Pécel Rendőrőrs területe
- 28-án, 29-én: Kistarcsa Rendőrőrs területe
- 30-án: Veresegyház Rendőrőrs területe

(A változtatás jogát a Rendőrség fenntartja!)

Gödöllő, 2008. május 16.

ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának programjai

Pécel, Pihenő u. 2. Tel./fax: 06-28/454-076, 06-28/454-077

Június 5. (csütörtök): Négy évesek vagyunk! Születésnap kerti parti az ESE kertjében, zenélnék Jónás Károly és Rátonyi Pál

Június 10. (kedd): Vásárlási szokásainkról beszélgetünk Laukóné Mukk Adriennel

Június 12. (csütörtök): „Mosolyogni tessék” Papp Ignácné Marikával

Június 17. (kedd): Férfinap a klubban

Június 19. (csütörtök): Egy kis mozgás gyógytornászunkkal

Június 24. (kedd): Bálint József: A zene ünnepe

Június 26. (csütörtök): László-napi bál KO Lacival és csapatával

Július 1. (kedd): Pál és Péter apostolokról – Bense Balázs előadása

Július 3. (csütörtök): Filmvetítés: Egy bolond százat csinál

Július 8. (kedd): Isten humora – Veszelszki Éva műsora

További programok: hétfőnként játékos foglalkozások Árvay Marikával, szerdánként barkács-délelőtt, péntekenként filmvetítés

Klubunk munkanapokon 7.30-tól 16 óráig tart nyitva. A fenti programok, előadások 10.30 órakor kezdődnek, melyekre mindenkit szeretettel várunk.

Előzetes egyeztetés alapján fodrász, kozmetikus, pedikűrös szolgáltatás igényelhető kedvezményes térítési díj ellenében. Lehetőség van ingyenes vérnyomás- és vércukorszintmérésre.

Lomtalanítás lesz Pécelen

2008. június 7-én és június 8-án
az A.S.A. Magyarország Kft. lomtalanítást tart.

Június 7-én szombat reggel 6 órától a vasút északi oldalára eső területen

(Nyitnikék óvoda, Kelő lakópark, Petőfi iskola stb. oldala),

június 8-án vasárnap reggel 6 órától a vasút déli oldalára eső területen

(Kossuth tér, Penny Market, rendelő, bölcsőde stb. oldala) szállítják el a lomokat.

Kérjük, hogy a település tisztaságának érdekében a felgyülemlett lomokat jól hozzáférhető helyen, a közlekedést nem zavarva, az utcára reggel 6 óráig sziveskedjenek kirakni.

A lomtalanítás keretében **nem szállítják el:**

- a veszélyes hulladékot (pl. olaj, festék, akkumulátor, elemek)
- vas hulladékot (balesetveszély miatt)
- autógumikat
- építési törmeléket
- nagydarab faágat
- kerti zöldhulladékot.

forrás: www.pecel.hu